

PORILAINEN

Syyskuu 3 2025

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kilta ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
prikaatikenraali
Jami Virta
Varapuheenjohtaja
Seppo Vainio

Taloudenhoitaja
Tapio Turunen

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti
Teemu Hokkanen
puh. 0299800 (vaihte)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Henna Mäntylä
Sami Kaunisto
Jesse Kokkola

AVUSTAJAT
Kari Nummila
Tuula Rahkonen
Matti Vihuri

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
mainosnummi@icloud.com

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tapio Turunen
porprkilta@outlook.com

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Newprint Oy

PORILAINEN

Syyskuu 3 2025

Salon alueosasto oli mukana kaupungin yhdistysten iltatorilla. s. 36

Sisältö

Pääkirjoitus.....	3
Pyhtään terveysasema muuttui sotasairaalaksi	5
Suomen kansainväliset valmiusjoukot Viron	
Hedgehoq 25 harjoituksessa.....	6
Cisor Milcomp -kilpailu Säkylän varuskunnassa	8
Linnoittamisesta suojan edistämiseen.....	11
Sotilasvala- ja sotilasvakuutus-tilaisuuudet maakunnissa .	14
Kriisinhallintaoperaatio ja toimintakyky	16
Hyvinvointialueet ovat sosiaali- ja terveydenhuollon	
varautumisen kivijalka.....	19
Vanha Porilainen.....	20
Porilaisen sivuilta vuosikymmenten takaa.....	23
Porin Rykmentin ensimmäinen moottoriajoenuvo	24
Niinisalon varuskunta-alue yhdeksänkymmentä vuotta .	26
MILjazz -kesäkiertue huipentui Kokkolassa!	28
Sotilaskoti	30
Hymyllä ja sydämellä - Heli Jukala	31
Porilaiset Juuttaalla	32
Killan kesä	34

Kannen kuva: Tuula Rahkonen

Viheliäinen kiireen tunne – pidemmälle suunnittelu vapauttaa aikaa käyttöömme

Puolustusvoimissa suunnitellaan asioita vähintään 12 vuoden päähän. Pitkän ajan suunnittelua jaetaan toimintasuunnitelmien 5 vuoden ajanjaksoihin. Toimintasuunnitelmat puolestaan tarkentuvat vuosittain tehtäviin toimintakäskyihin.

Joukko-osastossa 1-2 vuoden suunnitteluajajanne voi olla haasteellinen. Siihen tulee kuitenkin pyrkiä joukko-osaston strategian tai muun pidemmän ajan suunnitelman perusteella. Tämä asettaa lakisääteiset tehtävät ja resurssit järjestykseen toistensa suhteen. Meidän on henkisesti varauduttava siihen, että tehtäviä tulee myös suunnitelmien ja käskyjen ulkopuolelta.

Hyvä käytäntö ei ole, että tehtäviä tulee linjaorganisaation ohi. Hyvä käytäntö ei ole myöskään, että suunnitelmien ulkopuolisia tehtäviä priorisoidaan säännöllisesti suunnitelmallisten tehtävien ohi. Priorisointi tulee aina olla kirjallisen suunnitelman allekirjoittaja tai edellisen tehtävän linjaorganisaation suullisen käskyn antaja. Priorisointi on oleellista esimiehiin liittyvää johtamistoimintaa, jossa alaisen tulee olla aktiivinen toteutusvaihtoehtojen esittäjä. Tämä korostuu ns. ”moni-

maalitilanteessa”, jossa on useita päällekkäisiä tehtäviä. Haluammehan kuitenkin tehdä käsketyt tehtävät. Joskus kaikki ei ole tehtävissä samaan aikaan, vaan uudessa priorisoinnin päättämässä järjestyksessä. Ryhdyks toimintatapa taiten käytettynä on se, että linjaorganisaation ulkopuolelta olevaa uuden tehtävän antajaa ohjataan olemaan yhteydessä johtoorganisaatioon, jolle tehtävän vastaanotto ja priorisointi kuuluvat.

Joukko-osasto asevelvollisten kouluttajana ja suorituskykyisten sodan ajan joukkojen tuottajana on kiire-tunteen äärellä, koskee se sitten asevelvollisten, henkilökunnan tai vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta. Kiire näyttää kulminoituvan mm. perusyksiköihin. Tavoittelemisen arvoista on se, että varusmieskoulutuksessa kyetään vähintään saapumiseräkohtaiseen suunnitteluun, reserviläiskoulutuksessa toimintavuoden näkymään ja mm.

vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen konkreettisen tukitarpeen osalta 6 viikon valmiuteen, jolloin joukkoyksiköillä ja perusyksiköillä on tarvittava aika kohdentaa resursseja. Näiden taustalla on alussa kuvattu pidemmän ajan suunnittelu. Pitkän aikajänteen suunnittelu, pyrkimys asioiden vakiointiin, organisaatiotasojen kunnioittaminen tehtävien määrittämisessä, esimies-toiminnassa työmäärän hallinta ja priorisointi johtamisen konkreettisenä keinona, tehtävien hoitaminen projektina ja asioiden valmistelupolut tehtävän saamisesta valmiiseen tehtävään sekä henkilöstön jatkuva täydennyskoulutus ovat mm. avaimia ajan vapauttamiselle kalenteriin. Tämä luo edellytyksiä jatkuvan suorittamisen tunteen vähentymiseen ja palvelusturvallisuuden varmistamiseen joukko-osaston arjen joka päivä – samalla hyvähenkinen Porin prikaati vahvistuu entisestään.

Eversti Vesa Helminen,
apulaiskomentaja,
Porin prikaati

Säkylä
Säkyylä
@sakylankunta

RAUHANTURVAAJAKSI.FI

**KILPAILUKYKYINEN
PALKKAUS, KORVAAMATON
KOKEMUS.**

Hae verkossa 24/7.

Puolustusvoimat
Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces

Lääkärikapteeni Ville Ronkainen
varusmiesten kanssa.

Pyhtään terveysasema muuttui harjoituksessa sotasairaalaksi

Pyhtään terveysasemalla päästiin harjoittelemaan Puolustusvoimien ja siviili-terveydenhuollon voimien yhdistämisestä, kun terveysasema toimi Kaartin jääkäriyrykmentin johtaman Lively Sabre 25 -harjoituksen aikaisena sairaalana 25.–29.5.2025.

Harjoituksessa Pyhtään terveysasemalle perustettiin lääkäritasoinen hoitopaikka kirettömille potilaille, joiden vaivoja olivat esimerkiksi pienemmät haavat ja vammat, meluallistukset ja infektiioireet. Potilaat olivat sotilaita, jotka tulivat terveysasemalle maastossa olevien hoitopaikkojen kautta kenttälääkintäketjua pitkin. Harjoituksen aikana Pyhtään terveysaseman ammattilaiset, potilaat ja asiakkaat jatkoivat arkeaan normaaliin tapaan maastopukuisten sotilaiden harjoittellessa heille varuissa vastaanottohuoneissa. Ylihoitaja **Tanja Metsolan** mukaan harjoitus ei hankaloittanut terveysaseman arkea, vaan toi piristävää vaihtelua. - Mukavaa uuden oppimista. Käytävillä harjoituksen seuraaminen antoi aihetta jutusteluun ja sai asiakkaatkin muistelemaan omia armeija-aikojaan. Myös lääkintäkapteeni **Ville Ronkaisen** mukaan puolustusvoimien ja hyvinvointialueen yhteiselo terveysasemalla sujui harjoituksen aikana hyvin.

- Tilat olivat toimivat ja terveysaseman asiakkaat suhtautuivat asiaan positiivisesti. Terveysaseman henkilökunnan jäsenet olivat myös ystävällisiä ja auttoivat meitä pyydettyä.

Ronkaisen lisäksi harjoituksessa oli paikalla kaksi kenttäsairaanhoidajaa sekä lääkintäalan varusmiehiä apukäsinä harjoittelemassa omaa poikkeusolojen tehtävää.

Pyhtään terveysasema toimi Lively Sabre 25 -harjoituksen sairaalana

Suomen kansainväliset valmiusjoukot Viron HEDGEHOG 25 harjoituksessa

Teksti: Satakunnan jääkäripataljoona
Kuvat: alikersantit Piirainen ja Vuorinen

Suomen kansainväliset valmiusjoukkokoulutettavat osallistuivat Viron puolustusvoimien pääsotaharjoitukseen Hedgehog 25 8.5. – 18.5.2025. Harjoituksen kokonaisvahvuus oli noin 16000 sotilasta yhdestätoista eri valtiosta. SK-VJ-koulutettavien lisäksi Suomesta harjoitukseen osallistui Utin jääkäriyrykmentin Laskuvarjojääkärikomppania. Suomen kansainvälisten valmiusjoukkokoulutettavien osalta harjoitukseen osallistui vahvennettu jääkärikomppania ja pieni kansallinen tukielementti. Harjoituksessa Suomen kansallisena vanhimpana toimi Satakunnan jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti **Lasse Ahonen**.

Koko harjoituksen tavoitteena oli harjoitella Viron puolustusvoimien alueellista puolustussuunnitelmaa yhteistoiminnassa liittolaisten kanssa. 1. Jääkärikomppania toimi harjoituksessa osana Viron maavoimien ensimmäistä prikaatia ja siihen kuuluvaa Scouts-pataljoonaa. Scouts-pataljoona on Viron maavoimien ainoa kokonaan ammattisotilaista koostu-

va panssarijääkäripataljoona. Scouts-pataljoonan harjoitusvastustajana toimi Viroon, Tapan varuskuntaan sijoitettu brittiläis-ranskalainen FLF (Forward Land Forces) taisteluosasto. Harjoitus toteutettiin Viron Tapan varuskunnan lähialueella sekä Viron puolustusvoimien keskisellä taistelu- ja ampumaharjoitusalueella (Central Training Area). Suomen kansainvälisten valmiusjoukkokoulutettavien osalta harjoitustavoitteena oli harjoituttaa vahvennettua jääkärikomppaniaa osana kansainvälistä pataljoonaa, sekä kehittää niin henkilökunnan, kuin varusmiesten osaamista toimimisessa monikansallisessa ympäristössä.

Harjoituksen toteutus

Harjoitus oli yksikön osalta nelivaiheinen. Ensimmäisessä vaiheessa yksikkö keskitettiin maantie- ja laivakuljetuksella Säkylästä Helsingin kautta Tapan varuskuntaan. Keskitämisen jälkeen suomalainen komppania otettiin virolaisten johtoon varuskunnan alueella. Johtoonoton

jälkeen alkoi harjoituksen CET/FIT (Combat Enhancement Training / Force Integration Training) vaihe, jossa suomalainen vahvennettu jääkärikomppania liitettiin osaksi virolaista pataljoonaa. CET/FIT:n ensimmäisessä vaiheessa suomalaiset joukot toimivat joukkueetasolla virolaisen vastinparinsa kanssa. Esimerkiksi jääkärijoukkueet ja panssarintorjuntamiehet keskenään. Tämä mahdollisti joukkueetasolla ymmärryksen siitä, miten vastaavan ulkomaisen joukon perustaistelumenetelmät toimivat toisiaan vastaavissa tilanteissa. Ensimmäinen vaihe päättyi äärimmäisen antoiseen virolaisten järjestämään taisteluhaute koulutukseen varuskunnan lähiharjoitusalueelle rakennetussa suuressa mallitukikohdassa. CET/FIT vaiheen toisessa vaiheessa harjoiteltiin pataljoonan pääosien taisteluun vetoa siten, että kolmesta jalkaväikyksiköstä yksi puolusti ja viivytti, kahden muun hyökätessä. CET/FIT vaiheen jälkeen pataljoona keskitettiin Tapan varuskunnan lähiharjoitusalueelta Central Training

Arealle hyökkäysasemaan. Taisteluvaihe aloitettiin jääkärikomppanian tapaan 02:00 aloitetulla jalkaväen sivustahyökkäyksellä brittiläisen Warrior-vaunuilla varustetun panssarijääkärikomppania takaosiin. Menestyksekkään hyökkäyksen päätteeksi suomalaiset saivat vallattua alueella hallitsevan risteysalueen, jota pataljoona puolusti ranskalaisen mekanisoidun komppanian sekä brittiläisen Challenger-vaunuilla varustetun panssarivaunukomppanian vastahyökkäystä vastaan. Taisteluvaiheen jatkotehtävässä Scouts-pataljoona valtasi harjoitusalueella olleen joen ylityspaikat. Harjoituksen neljännessä vaiheessa suomalainen komppania keskitettiin takaisin Säkylään maantie- ja laivakuljetuksella Tallinnan kautta.

Harjoituksen opit

Harjoitus antoi suomalaisille paljon oppia toiminnasta kansainvälisessä ympäristössä. CET/FIT vaiheessa oli selkeä rakenne, vaihe oli hyvin johdettu sekä vaiheeseen oli varattu riittävästi (5vrk) aikaa. Vaihe antoi koko komppanialle toimivasta pääl-

liköstä yksittäiseen taistelijaan uutta oppia toimintatavoista sekä käytössä olevien resurssien tehokkaasta käytöstä. Ennen kaikkea vaihe takasi kuitenkin riittävästi toistoja, jotta taisteluvaihe voitiin toteuttaa menestyksekkäästi.

Taisteluvaihe antoi realistisen kuvan nykyaikaisen taistelukentän läpinäkyvyydestä. Jokaisella harjoitukseen kuuluvalla joukolla oli omaa lennokkitoimintaa, jonka lisäksi harjoituksen ilmatoiminta oli äärimmäisen aktiivista sisältäen kiinteäsiipisiä koneita ja taisteluhelikoptereita. Jalkaväen vanhat totuudet - liike sekä maaston- ja olosuhteiden hyväksikäyttö - konkretisoitui käytännöksi. Taisteluvaihe myös todisti, että suomalainen varusmies pärjää koulutustasoltaan erinomaisesti vertailussa kansainvälisiin ammattisotilaista koostuviin joukkoihin.

Henkilökunnalle harjoitus antoi oppia sekä käytännön tasolla että pataljoonatasoon suunnittelussa ja toteutuksessa. Suomessa taktisen tason suunnitteluun käytetään APP-28 (Allied Plannin Process) prosessia, Virossa käytössä oli yhdysvaltalainen MDMP (Military Decision Ma-

king Process) työkalu. Edellä mainittujen työkalujen suurin eroavaisuus on siinä, että Suomessa on totuttu saamaan pataljoonatasolla selkeä tehtävä ja tavoite, kun taas virolaisten mallissa tärkeintä oli tavoiteltava loppuasetus. Harjoituksen aikana toimivan päällikön, komentajan sekä esikunnan välinen vuoropuhelu kehittyi huomattavasti ja mahdollisti yhteistoiminnan kehittymisen harjoituksen mittaan. Kokonaisuudessaan harjoitus antoi sekä varusmiehille, että henkilökunnalle arvokasta oppia toiminnasta kansainvälisessä ympäristössä useiden eri liittolaismaiden toimijoiden kanssa. Harjoituksen päätteeksi suomalaisten viimeisessä tavoitteessa jokilinjalle vieraillut Viron divisioonan komentaja kenraalimajuri **Indrek Sirel** oli tyytyväinen suomalaisten koulutustasoon ja integroitumiseen osaksi virolaista pataljoonaa. Scouts-pataljoonan komentaja everstiluutnantti **Ranno Raudsik** oli harjoituksen jälkeen äärimmäisen tyytyväinen suomalaisten osaamistasoon sekä ennen kaikkea asenteeseen.

CISOR MILCOMP 2025

Porin prikaatin Säkylän varuskunta vuoden 2025 CISOR MILCOMP-kilpailun kilpailutantereena.

Teksti: kapteeni Topi Hellsten

Kuvat: viestimies Bayoumi

Porin prikaatin Säkylän varuskunnassa järjestettiin kansainväliset reserviläisten sotilasmoniottelut 23. – 29.6.2025. Kilpailujen järjestäjänä toimi Suomen suurin maanpuolustusjärjestö Reserviläisliitto. Porin prikaati tuki järjestelyjä luovuttamalla tiloja ja materiaalia kilpailun järjestelyihin.

Kilpailujen järjestäminen ei toteutunut aivan kansainvälisen reservin aliupseerijärjestö CISOR:n alkuperäisen suunnitelman mukaisesti. Päätös järjestää kilpailut Suomessa sai alkunsa, kun Hollanti ilmoitti oman kykynsä järjestää vuoden 2025 sotilasmoniottelukilpailut (MILCOMP) peruuntuneen. Suomen Reserviläisliiton edustajat noudattivat puheenjohtajamaana aktiivista otettaan ja käynnistivät välittömästi selvitystyön mahdollisuudesta järjestää kisa Suomessa. Lopputuloksena kilpailut päätettiin toteuttaa Reserviläisyhdistyksen johtamana Porin prikaatissa Säkylän varuskunnassa. Kilpailuihin osallistui loppujen lopuksi yli hieman 100 kilpailijaa 16 eri maasta (Itävalta, Botswana, Tanska, Viro, Suomi, Ranska, Saksa, Alankomaat, Norja, Romania, Etelä-Afrikka, Espanja, Sveitsi, Ukraina, UK, USA). Kaiken kaikkiaan osallistujien määrä oli hieman yli 170 henkeä. Huomioitavaa on, että kaikki järjestäjät ja osallistujat olivat vapaaehtoisia reserviläisiä.

Mitä CISOR:n MILCOMP pitää sisällään

CISOR:n sotilasmoniottelussa kilpaillaan partiokoossa (3 hlö) sotilaalle perinteisissä lajeissa:

- sotilasterata (edetään partiona)
- pistooliammunta (25 m, 5 ls kohdistus 30 s, 10 ls makuu, 20 s, 10 ls polvi 20 s, 2x5 ls pysty 30 s)
- rynnäkkökivääriammunnat (150 m, 5 ls kohdistus 5 min, 5 min tarkkuusammunta 15 ls ja ampujajuoksu; 200 m juoksu + lipastus + 10ls)
- suunnistus 4-5 km

- käsikranaatin pituus- ja tarkkuusheitto
- maastajuoksu 8-9 km
- uinti/esteuinti (50 m).

Kilpailuviikon aikautus noudattaa sääntöjä, joiden mukaan tänäkin vuonna edettiin. Tiistai oli joukkueiden ns. saapumispäivä. Keskiviikko ja torstai pyhitettiin joukkueiden harjoittelulle, jolloin kilpailijoilla oli mahdollisuus tutustua suorituspaikoihin ja viimeistellä kisakunto. Torstain harjoittelun keskiössä oli ammuntojen harjoittelu. Tarkoituksena kouluttaa kilpailijoille ammunnan ”suomalaiset” varomääräykset ja toiminta ampumaradoilla. Koulutukseen sisältyi myös ammunnoissa käytettävien aseiden käsittelykoulutus.

Kilpailun kulku

Varsinainen kilpailu käynnistyi perjantaina aamulla esteradalla, jonka jälkeen vuorossa oli pistooliammunta ja rynnäkkökivääriammunnat. 1. kisapäivä päättyi suunnistukseen varuskunnan eteläpuolella Myllypuron maastoissa.

Toinen kilpailupäivä lauantaina

aloitettiin käsikranaatin heitolla, jossa partion tehtävänä on heittää 25 kpl heittokäsikranaattia (600 g) 20m etäisyydellä 3,5m korkeudessa olevaan ”ikkunaan”. Jokaisen partion jäsenen on heitettävä 5 kranaattia ja loput 10 kranaattia saa partio päättää itse. Aikaa tähän oli käytettävissä 4 minuuttia. Heiton jälkeen vuorossa oli 8 km maastajuoksu Myllypuron pururadalla. Kilpailut päättyivät lauantai-iltapäivällä uintiin/esteuintiin varuskunnan uimahallissa. Uinnissa koko partio ui samanaikaisesti, yksi jäsen suorittaa esteuintiradan ja kaksi muuta uivat ”50 m sileän”.

Jokainen laji on erikseen pisteytetty ja kilpailut voittaa partio, joka on ansainnut eniten pisteitä.

Tapahtuman anti

CISOR:n MILCOMP:ssa yksi keskeinen asia on tietysti saada selville mikä partio on kovin partio. Se saadaan varmuudella selville, sillä lajit haastavat kilpailijoita todella monipuolisesti niin taidollisesti kuin fyysisesti. Psykkisiä ja henkisiä vaatimuksia unohtamatta. Tapahtumassa on kuitenkin kyse paljon muustakin.

Osallistujille se on tilaisuus, jossa pääsee näyttämään omat taitonsa, mutta myös kokemaan yhteisöllisyyttä ja yhteenkuuluvuutta. Osallistujien reserviläistausta yhdistettynä kilpailun sotilaan perustaitoja mittaaviin lajeihin korostavat tapahtuman maanpuolustushenkeä. Oman kokemukseni mukaan vallitseva maailmantilanne ehkä jopa vahvisti vielä tätä tunnetta. Asia tuli esille mm. monissa tapahtuman aikaisissa vuorovaikutustilanteissa sekä keskusteluissa ja puheissa, joissa käsiteltiin maailmassa vallitsevaa epävarmuutta sekä varautumisen ja valmistautumisen tärkeyttä. Suomalaiset eivät todellakaan ole yksin näiden asioiden kanssa. Silmiä avaavaa oli kokea, että mm. Etelä-Afrikkalaiset ystävämme jakavat tällä hetkellä samoja tunteita ja mitä me täällä Euroopassa. Huojentavaa on kuitenkin, että kaikki tavoittelevat ja toivovat tulevaisuudelta rauhaa ja vapautta.

Saatu palaute

Kilpailut saivat osallistujilta paljon positiivista palautetta. Porin prikaatin olosuhteet ja maastot saivat kiitosta, joka on osoitus siitä, että meillä on erinomaiset valmiudet erilaisten tapahtumien tukemiselle ja järjestämiselle, myöman suurempia ennakkovalmisteluja. Se, että tapahtumassa vallitsi erinomainen ilmapiiri ja henki, on tulosta siitä, että osallistujat kokivat itsensä tervetulleeksi tapahtumaan ja Porin prikaattiin. Yhteistyöllä saatiin jälleen hyvää aikaan! Kiitokset omasta puolestani kaikille järjestämisessä tukeneille ja onnittelut kilpailussa menestyneillä partioille! Mielestäni CISM:n tunnuslause sopii tähänkin loistavasti: Friendship through Sport

Rumaa, lujaa ja nopeasti – linnoittamisesta suojan edistämiseen

Teksti: Sini Pihkonen, MPK Lounais-Suomen vapaaehtoinen toimija ja tiedotuspoolin jäsen. Kuvat: Sini Pihkonen ja Pasi Lindroos

MPK Lounais-Suomen kevätkauden harjoitusviikonloppu Huovinrinteellä toi yhteen runsaan joukon osallistujia, jotka rakensivat pysyviä suojarakenteita ja saivat konkreettisen kokemuksen pioneeritoiminnasta

Kädenjälki jää näkyviin

Kun suojan edistämisen peruskurssi ryhtyy työhön, on lopputulos kestävä ja kädenjälki pysyvä. Osa kurssin vetovoimaa on ajatus siitä, että oma kädenjälki jää käyttöön ja osaksi pysyvää kokonaisuutta. Kevät Huovi25-harjoitusviikonloppuun kuuluu yhtenä kurssina Suojan edistämisen peruskurssi 1, jonka suunnittelu oli aloitettu helmikuussa ja tehokas kurssin markkinointi oli tuonut kurssille enemmän osallistujia kuin kurssin johto osasi odottaa. Osallistujien suuri määrä ei lopulta ollut ongelmaksi. Maastossa sekä kurssia että sen johtoa odotti yllätys, kun rakennettavien kohteiden määräksi paljastui aiemmin suunnitellun kahden sijaan kolme. Kurssin

”Suojan edistämässä opetellaan valmiskehärakenteen ja moduulirakentamisen höydyt”

johto ja kouluttajat olivat nopeasti tilanteen tasalla ja käyttivät tilaisuuden hyväkseen kokeilumielessä; kaksi niistä rakennettiin alusta loppuun paikoillaan, kun kolmannen kohteen elementit rakennettiin toisaalla ja siirrettiin kokonaisina rakennuspaikalle. Rakentamisen kaikista vaiheista ja vaiheiden kokonaisuudesta tehtiin tarkat muistiinpanot, joita päivän päätteeksi verrattiin keskenään; elementtien teko kohdealueen ulkopuolella oli sujuvampaa, mutta loppujen lopuksi kaikki kohteet etenivät lähes samassa tahdissa.

Ukrainan opetukset mukana

Kurssinjohtaja **Peter Elo** on tyytyväinen kurssilaisten tekemiseen ja kurssin yleisilmeeseen.

– Tämä on tällaista pioneeriaselajin keskeistä työtä mitä tässä tehdään, tämä suojan edistäminen eli entiseltä nimeltään linnoittaminen. Tämä on nyt Ukrainan oppien myötä noussut yhä keskeisempään rooliin, Elo avaa suojan edistämisen kurssia.

– Tässä on se kiva puoli, että oma kädenjälki jää niin sanotusti näkyviin. Emme tee sellaisia harjoituksia, että tehdään joku elementti ja sitten puretaan se. Tää on tämmöistä konkreettista ja ulkohommaa. Pääsääntöisesti tekemistä ja vähemmän sitten sitä istumista ja pönttämistä. Meillä oli etukäteiskurssi verkossa, joka sisälsi sitten sen keskeisimmän teoriaosuuden ja sillä voitiin minimoida sitten sitä istumiseen käytettyä aikaa, Elo tiivistää kurssinsa sisältöä.

Kurssinjohtajana suojan edistämisen kurssilla Elo on nyt toista vuotta ja Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK) kouluttajana hän on toimi-

nut 2000-luvun alusta. Elo kehuu omia kouluttajiaan ja reserviläisiään aktiivisiksi; hyvät valmistelut ja turvallisuuskoulutus takaavat kurssilaisille turvallisen koulutuksen ja mahdollisuuden keskittyä olennaisiin asioihin.

– Meillä on tosi hyvä kouluttajaporukka ja tosi aktiivisia reserviläisiä. Että tää on niin ku tosi luksushomma oikeastaan, Elo kehuu.

Rakentamista ja turvallisuutta

Kurssin varajohtaja **Ilari Kalliola** toimii suojan edistämisen peruskurssin varajohtajana ja on kurssin johtajan tavoin tyytyväinen kurssilaisten tekemiseen. Kalliolalla on vahvaa osaamista.

– Tässä suojan edistämässä opetellaan valmiskehärakenteen ja moduulirakentamisen höydyt. Ja tässä oppii ihan parhaiten tekemällä, kun paikallaan rakennetaan näitä valmisosalinnoitteita. Kaikki lähtee oikeastaan työpiirustuksien lukutaidosta, eli ymmärretään mihin mikäkin osa tulee ja miten tällainen valmis elementti sitten liitetään työ-

maalla paikalleen, Kalliola tiivistää kurssin perusajatuksen.

– Linnoittamisen tärkeys näkyy. Kaikki tekevät tosissaan, mutta hyvällä mielellä. Hyvällä sykkeellä ja motivaatiolla on lähdetty tähän tekemiseen. Tosi ilo on seurata, Kalliola kehuu kurssilaisia.

Kurssille voi lähteä mukaan vaikkei aiempaa kokemusta vastaavasta rakentamisesta olisikaan. Kalliola kannustaakin kaikkia kiinnostuneita ilmoittautumaan mukaan, sillä kurssilla koulutetaan turvallisen tekemisen kautta.

– Kurssilla on ammattitaitoiset kouluttajat, jotka opettavat ja opastavat työkalujen ja varusteiden turvalliseen käyttöön. Turvallisuus on kurssilla tekemisen keskiössä. Ei hosuta eikä häslätä vaan tehdään turvallisesti opeteltavia rakenteita. Eli koko ajan opetetaan ja opetellaan sitä perustekemistä myös, Kalliola summaa.

Työkalujen ja suojavarusteiden oikea ja turvallinen käyttö on tärkeä osa Suojan edistämisen peruskurssia

Eemeli Hakomäki (edessä alhaalla) yllättyi siitä, kuinka isoja kokonaisuuksia kurssilla tehtiin.

Tuleva pioneeri joukossa

Kurssilaisten joukkoon mahtuu monen tasoista tekijää; osalle pioneeriaselaji on ennestään tuttu, toiset tulevat muiden aselajien parista, osa on mukana kursseilla ensimmäistä kertaa koska juuri tämä kurssi tuntui omalta. Nyt Ukrainan oppien myötä kiinnostus on lisääntynyt. Kurssilaisten joukosta löytyy myös muutama sellainen, joilla oma palvelus on edessä heinäkuussa, mutta MPK-kursseja on ehtinyt kertyä jo reipas määrä.

Kurssilainen **Eemeli Hakomäki** kertoo, että suojan edistämisen peruskurssi on hänelle nyt seitsemäs tai kahdeksas MPK-kurssi kuluvan vuoden aikana. Armeija on Hakomäellä edessä tämän vuoden heinäkuussa Kajaanissa. Kirvesmieheksi valmistuneella Hakomäellä on ajatuksena pyrkiä pioneeriksi.

– Selailin koulutuskalenteria ja pisti silmään tämä ja vaikutti mielenkiintoiselta. Ja sitähan tämä on ollutkin. Kurssi on ylittänyt odotukset, Hakomäki kertoo.

– En odottanut, että tämä on näinkin isoa tavallaan. En odottanut, että täällä kaivetaan ihan näin isot kuopat ja rakennetaan näin isot nämä suojat, että ylitti kyllä odotukset ihan täysin, Hakomäki tiivistää omaa kokemustaan kurssin käytännön vaiheesta.

Hakomäki kertoo, että voi ehdottomasti suositella kurssia myös muille, jotka eivät ole vielä palvelusta suorittaneet. Porukkaan hän kertoo päässeensä hyvin mukaan.

– Täällä on rentoa porukkaa eikä tarvii jännittää. Kaikki on mukavia ja niiden kanssa tulee hyvin toimeen, Hakomäki mainitsee.

Osa MPK:n koulutusohjelmaa

Suojan edistämisen peruskurssi on osa MPK:n pioneeriaselajin koulutusohjelmaa, jonka tavoitteena on kehittää ja ylläpitää reserviläisten tietoja ja taitoja pioneeritoiminnassa. Kurssi toimii perustason koulutuksena ja mahdollistaa osallistumisen vaativampiin jatkokursseihin, kuten linnoittamiskurssille. Koulutus toteutetaan osana sotilaallisia valmiuksia palvelevia (SOTVA) kursseja ja tähtää siihen, että reserviläiset voivat toimia sijoituskelpoisina pioneerijoukoissa eri tasoilla. Käytännönläheinen työ, ajankohtainen sisältö ja motivoitunut ilmapiiri ovat esimerkki siitä, kuinka MPK vastaa nykypäivän koulutustarpeisiin – ruumaa, lujaa ja nopeasti.

Porin prikaatin lippu Kaarinassa
Kuva: alikersantti Lindeman.

Porin prikaatin sotilasvala- ja sotilasvakuutustilaisuuudet maakunnissa

Teksti: Porin prikaatin viestintä
Kuvat: Porin prikaatin viestintävarusmiehet

Porin prikaatin 2/25 saapumiserän alokkaat vannoivat sotilasvalansa- ja vakuutuksensa Säkylän osalta 13.8. Kaarinan ja Paimion kaupungeissa, sekä Niinisalon osalta 15.8. Ilmajoen ja Laihian kunnissa. Paimiossa vannottiin Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan 1. pioneerikomppanian, Esikuntakomppanian, Suojelukomppanian, Viestikomppanian, sekä Varsinais-Suomen huoltopataljoonan 1. huoltokomppanian sotilasvalat- ja vakuutukset. Joukkoja komensi Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan komentaja everstiluutnantti **Petteri Viitanen** ja kaavojen esilukijana Paimion kau-

punginjohtaja **Nina-Mari Turpela**. Kaarinassa puolestaan Satakunnan jääkäripataljoonan 1. jääkärikomppanian, 2. jääkärikomppanian, Panssarintorjuntakomppanian ja Sotilaspoliisikomppanian alokkaat nimettiin jääkäreiksi. Joukkoa komensi Satakunnan jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti **Antti Alahonko** ja valakaavan esilukijoina toimivat Kaarinan kaupunginjohtaja **Harri Virta** ja kaupunginhallituksen puheenjohtaja **Mikko Aaltonen**. Pohjanmaan jääkäripataljoonan ja Varsinais-Suomen huoltopataljoonan vala- ja vakuutustilaisuuksissa joukkoja komensi Pohjanmaan jää-

käri pataljoonan komentaja everstiluutnantti **Jussi Honko** ja valakaavan esilukijana toimi Laihian kunnanjohtaja **Jari Rantala**. Tiedustelukomppanian, 3. jääkärikomppanian ja 2. huoltokomppanian alokkaat nimettiin jääkäreiksi. Ilmajoella Satakunnantykistörykmentin 1. patterin, 2. patterin ja Kranaatinheitinkomppanian alokkaat nimettiin tykkimiehiksi ja jääkäreiksi. Joukkoja komensi Satakunnan tykistörykmentin komentaja everstiluutnantti **Tuomas Mäkinen** ja vala- ja vakuutuskaavojen esilukijana toimi kunnanjohtaja **Ari-Pekka Laitalainen**. Ohimarssit otti vastaan Prikaatin ko-

Valatilaisuus Paimiossa
Kuva: viestimies Bayoumi.

Laivaston soittokunta
Kuva: viestimies Bayoumi.

Prikaatin komentaja **Jami Virta** vastaanottamassa ohimarssia yhdessä kunnanjohtaja **Jari Rantalan** kanssa, jääkäri **Hirvelä**.

mentaja yhdessä maakuntien edustajien kanssa. Kenttähartauksista vastasi Paimiossa ja Kaarinassa sotilaspastori **Tapio Hietalahti**, Ilmajoella ja Laihialla puolestaan sotilaspastori **Albert Halonen**. Kaikissa tilaisuuksissa musiikista vastasi Laivaston soittokunta. Tilaisuudet olivat kaikilla paikkakunnilla onnistuneista ja keräsivät hyvin yleisöä paikalle. Paikkakunnille oli myös järjestetty kalustonäytelyt ja Sotilaskoti osallistui tarjoilemalla vala- ja vakuutuskansalle herkkuja. Tahdomme kiittää tilaisuuksia seuranneita Paimiossa, Kaarinassa, Ilmajoella ja Laihialla.

Kriisinhallintaoperaatio ja toimintakyky

Kriisinhallintakeskuksen johtaja everstiluutnantti Kari Pietilä

Porilainen 2/25 numerossa todettiin, että Suomen kansainvälisen valmiusjoukon (SKVJ) koulutus antaa toimintakyvyn näkökulmasta erinomaiset lähtökohdat kriisinhallintakoulutuksen aloittamiseksi. Kriisinhallintaoperaatiossa kokonaisvaltaisen toimintakyvyn kehittäminen ja kehittyminen jatkuvat kotimaassa saadun perustan päälle.

Tässä numerossa tarkastelemme miten koulutuksessa saadut valmiudet ovat tukeneet toimintakyvyn kehittymistä operaatiossa sekä mitä keinoja operaatiossa on ylläpitää ja kehittää toimintakykyä. Havainnot ja haastattelut ovat tällä hetkellä henkilömäärällisesti suurimmasta operaatiostamme UNIFIL:sta, jossa toimii Suomen kansainvälinen joukko Libanonissa (SKJL).

Vapaa-ajan tapahtumia järjestetään säännöllisesti. Sisältö vaihtuu rotaatioittain.

Ammattilaiset tukevat sotilaita

Toimintakyvyn ylläpitäminen ja kehittäminen operaatiossa on jakautunut vastuuna usealle eri toimintatasalle niin joukon eri tehtävissä kuin osin myös vapaaehtoisuuteen perustuen joukossa oleville aktiivisille toimijoille. SKJL komentaja everstiluutnantti **Ari** kuvailee vastuiden jakautumista:

– Joukon esimiehillä on kaikilla johtamistasoilla vastuu suunnitella ja toimeenpanna sekä valvoa ja tukea joukon toimintakyvyn ylläpitoa sekä kehittämistä. Fyysisen toimintaky-

vyn ylläpidon tehtävät kohdentuvat jääkärikomppanian varapäällikölle, liikuntavastaaville, SKJL liikuntaupseerille sekä lääkärille ja lääkintähenkilöstölle. Psykkisen, sosiaalisen ja eettisen toimintakyvyn tehtävät kohdentuvat SKJL sotilaspapille, sosiaalikuraattorille ja lakimiehelle. Kuva 1: Vapaa-ajan tapahtumia järjestetään säännöllisesti, sisältö vaihtuu rotaatioittain

Operaatiossa joukkojen vaativat tehtävät sekä niissä tapahtuneet vaaratilanteet tai onnettomuudet lisäävät kriisinhallintasotilaiden räsytystä ja voivat hoitamattomana ilmentyä joukossa taistelustressin eri muodoissa. Porin prikaatin kenttärovasti **Risto Katila** avasi asiaa erinomaisella tavalla SKJL:n koulutuksessa (muokailen):

– Poikkeavat tilanteet aiheuttavat poikkeavaa reagointia. Traumaattinen stressireaktio on kuin mielen mustelma, joka vaatii huoltoa aktiivisin toimenpitein, erityisesti jos tilanne on ollut vakava ja stressireaktio on akuutti tai mikäli se johtaa vakavammissa tapauksissa stressihäiriöön.

– Henkilötason stressireaktiot ovat vaikeasti ennakoitavissa, mutta tilanteisiin voidaan valmistautua ja stressinhallintaan voidaan myös valmentaa. Taistelustressiä voi myös ajan saatossa muodostua ikään kuin hiipien, ilman merkittävän tapahtuman aiheuttamaa akuuttia traumaa.

– Tukitoimet on sovittava kriisin tai trauman eri vaiheisiin soveltuviksi. Tärkeimmät työkalut ovat tapahtuman purkutilaisuudet (debriefing/defusing) asianosaisten kesken.

SKJL jääkärikomppanian varapäällikkö yliluutnantti **Matti** kuvailee, miten koulutuksessa saatuja oppeja sekä ammattilaisten apua hyödynnetään operaatiossa käytännössä:

– Vaaroille altistumisen jälkikäsitteily on tärkeää joukon henkisen jaksamisen kannalta. Joukon johtajat ovat toteuttaneet tilanteiden jälkeen debriefing-tilaisuudet, joita on tuettu ammattilaisten toimesta. Varsinkin eri tunnetilojen käsittelyssä ja reaktioiden selittämisessä ammattilaisten apu on hyödyllistä.

SKJL:n toimintakyvyn ammattilaisina ovat käytettävissä erityisesti joukkoon kuuluvat sotilaspappi sekä sosiaalikuraattori. Sotilaspappi vastaa tarvittaessa vakavien tilanteiden johdosta perustettavan kriisiryhmän

toiminnasta. Sotilaspappi Tuukka kuvaa kriisiryhmän tehtävää ja toimintakyvyn ylläpitämistä:

– Jokaisella joukkueella on edustaja tässä ryhmässä, jonka tavoitteena on ylläpitää ja vahvistaa suomalaisten joukkojen toimintakykyä. Kriisiryhmän vastuulla on tarvittaessa toteuttaa purku- ja debriefing-keskusteluja. Näiden keskustelujen tarkoituksena on tukea joukon henkistä palautumista ja vahvistaa sen toimintakykyä.

– Kuraattorin ja sotilaspapin tehtäviin kuuluu myös järjestää keskustelutilaisuuksia rotaation puolivälissä, millä kartoitetaan joukkojen mielialaa ja tunnistetaan mahdollisia haasteita, joihin voidaan puuttua ajoissa. Tilaisuudet ovat luottamuksellisia, mikä mahdollistaa avoimen ja rehellisen keskusteluilmapiirin.

Tämän ohella lääkinnällinen tuki ja tieto sen saatavuudesta on tutkusti merkittävä tekijä suorituskyvyn sekä toimintakyvyn kannalta. SKJL:n tukikohdan sairaalan eli ”Levelin” tehtävänä on ylläpitää jatkuva lääkinällistä valmiutta tukikohdassa ja tarjota terveyskeskustoista palvelua kriisinhallintaoperaatiossa palveleville suomalaisille ja ranskalaisille rauhanturvaajille. Tilanteessa, jossa Levelin lääkinnälliset resurssit eivät riitä tukeudutaan muihin operaatioalueen lääkinnällisiin toimijoihin.

Esimerkkeinä konkreettisista SKJL:n toimintakykyä edistävästä Levelin toimista ovat koulutusten pitäminen alueen terveysriskeistä ja kenttälääkinnästä, suomalaisten rauhanturvaajien rokotussuojan ylläpito, epidemiahallinnan suunnittelu ja toteutus sekä psykososiaalisen tuen järjestäminen ja jatkuva terveysvalistus.

Yhteisen työn ja vapaa-ajan tasapainottaminen

Virallisten tehtäviin perustuvien toimintakykyyn liittyvien järjestelyiden lisäksi operaatiossa toteutetaan myös vapaamuotoisempaa, vähintään välillisesti toimintakykyyn vaikuttavia aktiviteetteja. Yliluutnantti **Matti** kertoo, miten joukon yhteishenkeä on rakennettu palveluksen aikana:

– Useamman kuukauden kestävä kriisinhallintaoperaatio hitsaa joukkoa väkisin yhteen. Yhteishengen

muodostumisen kannalta keskeistä on ollut esimiesten ja alaisten välinen vuorovaikutussuhde. Esimiehet kuuntelevat alaisiaan ja alaisten tarpeista huolehditaan. Samalla alaiset luottavat johtajiinsa ja heidän päätöksiinsä. Näin syntyy tiivis sotilaspappi.

– Yhteishengen muodostumista on pyritty edistämään koko operaation ajan. Urheilutapahtumat, kuukausittain toistuvat Suomi-juhlat sekä yhteiset tapahtumat ranskalaisten kanssa ovat lisänneet yhteishenkeä. Jokainen sotilas kaipaa kuitenkin vastapainoksi myös yksityisyyttä ja omaa aikaa. Tilan puutteesta johtuen tämän mahdollistaminen on tukikohdassa osittain rajallista. Tästä syystä on erityisen tärkeää, että ryhmähenki on kunnossa.

Sosiaalikuraattori **Topias** kertoo omasta roolistaan osana tukikohdan arkea:

– Rauhanturvaaminen Libanonissa ei ole pelkkää partiointia. Välillä se on myös sitä, että kahvi loppuu kesken tai joku kaipaa olkapäätä, jolle purkaa koti-ikävää tai muita huolenaiheita omassa elämässään tai työyhteisössään.

– Sosiaalikuraattori ja sotilaspappi on kuin SKJL:n ”henkinen ensiapulaukku”, josta löytyy aina sopiva tuki. Autamme hoitamaan viralliset asiat kuntoon, neuvomme esimerkiksi taloudellisissa pulmissa ja kuuntelemme silloin, kun mieli kaipaa huoltopalvelua yhtä paljon kuin ajoneuvo öljynvaihtoa. Welfare-toiminta puolestaan tuo mukanaan pienen palan Suomea: saunailtoja, yhteisiä urheilukisoja ja joskus jopa sen herkullisen makkaran, joka muistuttaa, että kotona odottaa tavallinen elämä.

– Yhdessä kuraattori, pappi ja welfare-toiminta pitävät huolta siitä, että rauhanturvaajat jaksavat keskittyä itse päätehtävänsä, rauhan turvaamiseen. Voi sanoa, että kun mieli ja arki ovat kunnossa, myös partio kulkee sujuvammin. Ja loppujen lopuksi, hyvä henki on yhtä tärkeä turvaväline kuin luotiliivi.

Toimintakyvyn merkitys johtamisen näkökulmasta

Operaatioon saavuttaessa johtajille tulee muiden tehtävien lisäksi kokonaisvastuu myös toimintakyvyn seurannasta ja ylläpitämisestä. Yliluutnantti **Matti** kertoo johtami-

Yhteiset urheilutapahtumat kehittävät myös osaltaan yhteishenkeä

sen käytännön toimenpiteistä sekä johtamisen merkityksestä toimintakyvyn ylläpitämisessä:

– Keho ja mieli pitää olla kunnossa, kun tehtävälle lähdetään ja toimintakyvyn tulee säilyä tehtävän loppuun asti. Komppaniamme operoi usein hyvin kuumissa olosuhteissa pitkiä päiviä liikkuen jalan maastossa. Tämä haastaa sotilaiden fyysistä toimintakykyä. Samalla vaaralliset tilanteet saattavat tulla hyvin nopeasti silmille, jolloin mielen täytyy olla valmis tekemään oikeita päätöksiä nopeissa tilanteissa. Toimintakyvystä huolehtiminen kuuluu jokaisen sotilaan vastuulle, mutta ilman aktiivista johtamista sitä monesti laiminlyödään.

– Kaikki lähtee siitä, että joukolla on oikeanlainen ”mindset” ennen tehtävälle lähtemistä. Joukon tulee ymmärtää mihin he ovat menossa, mikä on tehtävän tavoite ja mitä riskejä tehtävään liittyy.

– Johtajien vastuulla on huolehtia siitä, että joukko kykenee suoriutumaan tehtävistään. Meillä se tarkoittaa, että alkaen komppanian johdosta ryhmänjohtajaan asti joukon toimintakyvystä huolehditaan. Koulutuksen ja valvonnan lisäksi johta-

jien vastuulle kuuluu huolehtia, että joukko saa riittävästi aikaa palautua. Johtajien pitää tuntea alaisensa ja tunnistaa joukon rasitustila, esimerkiksi milloin joukko tarvitsee lisää harjoittelua ja milloin taas enemmän lepoa.

Sosiaalikuraattori Topias jatkaa omasta roolistaan johtamisen tukena:

– Sosiaalikuraattori on johtajien tärkeä taustatoimi. Vähän kuin henkinen varamies, joka varmistaa, että jääkärikomppanian jäsenillä on kaikki hyvin myös oman pään sisällä. Kun kuraattori hoitaa yksilön huolet muiden yhteistyötahojen kanssa, johtajan ei tarvitse murehtia, onko jonkun mieli jumissa kotihuolien vuoksi. Johtaminen hyötyy tästä valtavasti: tiimi pysyy motivoituneena, luottamus kasvaa ja kriisitilanteissa kaikilla on paremmat valmiudet toimia yhdessä. Johtaja saa samalla arvokasta tietoa siitä, miten joukko voi.

Sotilaspappi Tuukka summaa:

– Jokaisella on oma tapansa huolehtia omasta jaksamisestaan, mutta on tärkeää, että olemassa on myös organisaation määrittämiä toimintatapoja sekä nimettyjä henkilöitä,

joiden tehtävänä on tukea toimintakykyä kentällä.

Kriisinhallintaoperaatioilla on käytettävissään tavalla laaja tuki sekä rakenteelliset keinot toimintakyvyn ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi. Pienemmissä operaatioissamme vastaavat tukitoimet ovat pääsääntöisesti joukon käytettävissä muiden osallistujavaltioiden tuottamina palveluina. Lisäksi Porin prikaatissa on kriisinhallintaoperaatioita tukevia toimintakyvyn ylläpitämisen toimintoja, joihin operaatiot voivat myös tukeutua.

Tuki toimintakyvyn ylläpitämiseksi ei pääty operaation päättyessä, vaan siinä vaiheessa kuvaan astuvat kotimaassa olevat erilaiset tukimuodot. Näiden tukimuotojen tarkoituksena on saada kriisinhallintaveteraanit takaisin normaaliin arkeen kotimaassa ja tukea toimintakyvyn palautumista, mikäli siihen koetaan tarvetta operaatioissa kohdalle sattuneiden haasteiden johdosta. Kriisinhallintaoperaatioissa on ajan saatossa vakiintunut iskulause ”kaveria ei jätetä”. Tämä iskulause pätee myös operaatiosta palaamisen jälkeen, jolloin vanhat palvelustoverit ovat myös merkittävä tukimuoto kotimaassa.

Hyvinvointialueet ovat sosiaali- ja terveydenhuollon varautumisen kivijalka

Teksti. Annina Sadeoja, Ylitarkastaja, Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto
Niina Siirilä, Yksikön päällikkö, Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto

Hyvinvointialueet aloittivat toimintansa vuoden 2023 alussa. Kyseessä oli suuri, jo ainakin 20 vuotta valmisteltu uudistus, joka muokkasi merkittävästi sosiaali- ja terveydenhuollon palveluiden järjestämistä Suomessa. Uudistuksen jälkeen sosiaali- ja terveydenhuollon palveluiden järjestämisestä vastaa 21 hyvinvointialuetta ja Helsingin kaupunki ja HUS-yhtymä.

Hyvinvointialueuudistus toi myös sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen saman katon alle. Uudistus on vahvistanut suomalaisen yhteiskunnan varautumista ja erityisesti sosiaali- ja terveydenhuollon varautuminen on vahvistunut merkittävästi. Varautumisesta vastaavien tahojen määrä väheni yli kahdestasadasta kahteenkymmenenkahteen. Tämä on mahdollistanut sosiaali- ja terveydenhuollon varautumisen rakenteiden yhtenäistämistä valtakunnallisesti ja tuonut varmuutta niin normaaliolojen häiriötilanteisiin kuin poikkeusoloihin vastaamiseen.

Sosiaali- ja terveydenhuollon varautumista on vahvistettu hyvinvointialueiden aloittamisen jälkeen useilla lainsäädäntömuutoksilla. Sosiaali- ja terveydenhuollon valmiuskeskukset aloittivat toimintansa hyvinvointialueuudistuksen myötä viidellä yhteistyöalueella ja tulevan lakimuutoksen myötä nämä viisi valmiuskeskusta tulevat vastaamaan sosiaali- ja terveydenhuollon varautumisen ohjaamisesta omalla alueellaan. Lainsäädännössä on vahvistettu ja tarkennettu myös hyvinvointialueiden varautumisvelvoitteita. Lisäksi sosiaali- ja terveydenhuollon lainsäädännössä on edellytetty, että hyvinvointialueen tulee varmistaa myös hankkimiensa palveluiden jatkuvaus niin normaaliolojen häiriötilanteissa kuin poikkeusoloissakin. Tämä tuo varautumisen myös osaksi julkisia palveluita tuottavan yksityisen sosiaali- ja terveydenhuollon toimintaa.

Sosiaali- ja terveydenhuollon varautumisen vahvistaminen vahvistaa myös Suomen kokonaisturvallisuutta. Sosiaali- ja terveydenhuollon tarve yleensä lisääntyy niin normaaliolojen häiriötilanteissa kuin poikkeusoloissakin. Kiireellisen hoidon tarve terveydenhuollossa lisääntyy tilanteessa mahdollisesti loukkaantuneiden myötä, mutta myös itse tapahtumaan liittymättömät terveysongelmat, kuten sydänperäiset oireet tai ahdistuneisuus, lisääntyvät yleensä häiriötilanteissa. Sosiaalihuollon tarve saattaa kasvaa jopa terveydenhuoltoa enemmän. Sosiaalihuollon tehtävänä on varmistaa yhteistyössä terveydenhuollon kanssa, että kaikki apua tarvitsevat saavat tilanteessa psykososiaalisista tukea. Sosiaalihuollon tehtäviin kuuluu huolehtia ihmisten perustarpeista ja sekä varmistaa, että jokaisella on paikka mihin mennä, mikäli oma koti on tuhoutunut tai muuten käyttökelvoton. Sosiaali- ja terveydenhuollon palveluiden toimivuus on yksi keskeinen edellytys henkisen kriisinkestävytyden ylläpitämiseksi kaikissa tilanteissa. Sosiaalihuollon tehtävänä on huolehtia kaikista heikoimmassa asemassa olevista ihmisistä kaikissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa. Sosiaali- ja terveydenhuollolla on tärkeä tehtävä perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisen varmistamisessa ja oikeusvaltion ylläpitämisessä kaikissa turvallisuustilanteissa.

Yhteistyö Puolustusvoimien ja hyvinvointialueiden välillä on tiivistynyt ja sitä kehitetään edelleen. Suomen liittyminen Pohjois-Atlantin puolustusliitto NATO:n jäseneksi on tuonut uusia velvoitteita myös hyvinvointialueiden sosiaali- ja terveydenhuollolle ja lisännyt varautumisyhteistyötä Puolustusvoimien kanssa. Tätä yhteistyötä on vahvistettu myös juuri lausunnolla olleilla muutoksilla sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annettuun lakiin. Hyvinvointialueiden sosiaali- ja ter-

veydenhuollon toimivuus kaikissa tilanteissa on edellytys sille, että yhteiskuntamme pystyy toimimaan ja huolehtimaan kansalaisistaan. Se on myös edellytys Puolustusvoimien tehokkaalle toiminnalle sodan aikana, ja hyvinvointialueiden ja Puolustusvoimien yhteistyötä tullaan jatkosakin kehittämään ja parantamaan.

Uusi Lupa- ja valvontavirasto aloittaa toimintansa 1.1.2026. Uuteen virastoon siirtyvät suurin osa aluehallintovirastojen tehtävistä ja ELY-keskusten ympäristö -vastuualueen tehtävistä sekä Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontaviraston, Valviran tehtävät. Aluehallintovirastot valvovat hyvinvointialueiden sosiaali- ja terveydenhuollon valmiutta ja varautumista ja tätä valvontaa tullaan jatkamaan myös uudessa virastossa. Yhteistyö niin hyvinvointialueiden kuin muidenkin yhteistyötahojen kanssa yhteiskunnan varautumisen ja kokonaisturvallisuuden vahvistamiseksi tulee jatkumaan myös uudessa Lupa- ja valvontavirastossa.

Annina Sadeoja

Niina Siirilä

Lääkintälippueamiraali
Juha-Petri Ruohola
Pentagonin edustalla
suuren meren takana.

”Ei pidä olla huolissaan, mutta pitää huolehtia” Rannikkojääkärikoulusta Puolustusvoimien lääkintähuollon piikkipaikalle

Teksti: Matti Vihurila

Kuvat: Juha-Petri Ruoholan arkistot

Juha-Petri Ruoholalla on harvinaisen, laatuaan ensimmäinen sotilasarvo Puolustusvoimissa – lääkintälippueamiraali. Matka Luvialta Pääesikuntaan ja Puolustusvoimien lääkintähuollon johtoon on sisältänyt monta mutkaa ja palveluspaikkaa. Rannikkojääkärikoulussa v. 1983(-1984) suoritetun varusmiespalveluksen jälkeen lääketieteen ja erityisesti sotilaslääketieteen opinnot ja työt ovat johtaneet hänet Puolustusvoimien ylilääkäriksi. Porin prikaatin lääkärinä ja päällikkölääkärinä hän toimi vv. 1997–2008, ja Huovrinrinteellä hänet opittiin tuntemaan Jii-Peenä. Nykyinen lääketieteen tohtori aloitti pv:n ylilääkärinä v. 2022. Varusmiesten fyysinen ja henkinen kestävyys puhuttavat jatkuvasti, ja toisaalta ammattisotilaiden eläkeiän kasvun myötä myös heidän jaksamisensa on arvailujen varassa. Pitäisikö olla huolissaan?

Terve J-P, mitä kuuluu?

- Ei voi valittaa, sanoi Harald Hirmuinenkin, kun Helga seisoj selän takana kaulin kädessään. Ei suinkaan, kyllä voisi valittaa, mutta ei tarvitse. Elämme kiireisiä, mutta erittäin mielenkiintoisia aikoja.

Miten kuvailisit itseäsi kolmella sanalla tai sanaparilla?

- Maalaisjärkinen, realisti miinus (vaimon mukaan kylläkin pessimisti), yhteistyöhaluinen.

Suoritit varusmiespalveluksesi Rannikkojääkärikoulussa Upinniemiellä. Luvialla syntyneenä meren läheisyys selittää osan, mutta miksi hakeuduit varsin vaatimaan erikoiskoulutukseen?

- Pienestä pitäen metsässä liikkuneena sissikoulutus kiinnosti, mutta vaikutuksensa varmaan oli elokuvilla, kuten John Waynen Vihreät Bareteilla. Ja Laskuvarjojääkärikoulun valintakokeet olivat liian aikaisin. Luvialta tosiaan suurin osa ikäluokasta perinteisesti hakeutui laivaston puolelle.

Olet tehnyt pitkän palvelusuran sotilaiden, heidän terveydenhoitonsa ja sotilaslääketieteen parissa. Mikä tähän sinua motivoi?

- Osittain varmasti samat tekijät, jotka Rannikkojääkärikouluunkin johtivat, ml. tietty sisäänrakennettu maanpuolustushenkisyys. Lisäksi lääkäriksi valmistumiseni jälkeen tarjolla oli lyhyehkö sijaisuus Porin prikaatin varuskuntasairaалassa, mistä sitten yksi asia johti toiseen ja täällä ollaan vieläkin. Sotilaslääketieteen mielenkiintoisimpia ominaisuuksia on sen laajakirjoisuus, tämän tieteen harjoittaminen ei rajoitu seinien sisälle.

Hoidit kymmenisen vuotta meidän Porilaisten vaivoja. Millaisia muistoja Huovrinrinteeltä on jäänyt mieleesi?

- Lukemattomia, päällimmäisenä ihmiset ja yhteisöllisyys. Aloittaessani Säkylässä kulttuuriin tosiaan vielä kuului mm. sotilaiden perheenjäsentenkin hoitaminen etc. Ylipäänsä, varuskuntasairaalan henkilöstöineen tuolloin vielä kuulussa prikaatissa, oli asioiden hoitaminenkin paljon mutkattomampaa. Erimielisyydetkin saatiin saman tien ratkottua, kun vain käveli siitä mäen yli sairaalalta esikunnan (kasarmien) puolelle ja päinvastoin. Eikä tietokoneista ollut läheskään niin paljon haittaa kuin tänä päivänä. Yllättävän paljon noilta ajoilta tuttuja Porilaisia työn puitteissa vielä tulee vastaan, jopa työkavereina oman osaston puitteissa.

Seuraat Puolustusvoimien ”ylimpänä lääkärinä” niin varusmiesten, ammattisotilaiden kuin siviilihenkilöstön jaksamista arjen askareissa ja joskus kuormittavissa ja pitkäkestoissa harjoituksissa niin kesäheleillä kuin talven pakkasissakin. Miten luonneltisit heidän selviytymistään näissä olosuhteissa, ja mitä kenties tulisi jatkossa ottaa huomioon ja muuttaa?

- Suora kosketuspintani tuonne ihan kentän arkeen on nykyisin pienempi, mutta kyllä yleiset perusteet selviytymiseen ja toimeen tulemiseen ovat meillä varsin hyvin hallussa. Suurempia muutostarpeita ei tule mieleen, mutta yhteiskunnan kasvavaa diversiteettiä ei saa unohtaa. Ennakoinnin, huomioon ottamisen, koulutuksen, harjoittelun ja yhdessä

tekemisen pitää koskea kaikkia, niin arjen askareissa kuin harjoitusten rasituksissa.

Varusmiespalvelukseen liittyvät keskeytykset ovat saapumiserä toisensa jälkeen median otsikoissa. Mielenterveyteen, sopeutumishäiriöihin ja fyysisiin vaivoihin liittyvät ongelmat lienevät syynä useimpiin keskeytyksiin. Julkisuudessa annetaan ymmärtää, että keskeytys on varusmiehelle vain ilmoitusluontoinen asia, mutta todellisuudessa se perustuu aina lääkärin lausuntoon, jonka joukon komentaja vahvistaa. Onko näin?

- Asia on juurikin näin, mutta ainahan mikään ei ole ihan mustavalkoista. Me molemmat olemme olleet niin pitkään kuvioissa, että olemme nähneet molemmat ääripäät väliuotoineen mitä tulee palveluskelpoisuuteen, kaikki mukaan tai vahvempi karsinta. Kaikki kuitenkin perustuu Terveystarkastusohjeeseen ja lääkärin sen perusteella tekemään esitykseen mahdollisesta palveluskelpoisuusluokan muutoksesta, mistä prosessi lähtee liikkeelle sisältäen yleensä mm. varusmiehen haastattelut ym. Perusasia täytyy kuitenkin pitää mielessä ja se on, että asevelvollisuus ei lopu varusmiespalveluk-

seen, palvelukelpoisuusluokan pitää kattaa myös sen jälkeinen aika, luonnollisesti aika toki usein tuo sitten muutoksia tullessaan.

Mitä ajattelet, voisiko yhteiskunta, esim. koti, koulu, urheiluseurat, vapaaehtoistoimijat ym. tehdä jotain em. haasteiden ehkäisemiseksi?

- Ehdottomasti, kaikin tavoin, lähtien liikkeelle ihan vaikkapa fyysisen kunnon kohentamisesta ja elämäntapattomusten ohjaamisesta kohti tunnistettavaa ”normaaliarkea”. Kirjoitin juuri aiheesta pääkirjoituksen Duodecim-lehteen, numerossa 13/25 otsikolla ”Liikettä niveliin, viimeistään intissä - muuten kansanterveyskin ottaa osunaa”.

Ukrainan sota ja turvallisuustilanteemme äkillinen muutos ovat siirtäneet puolustuksemme painopistettä uuteen suuntaan. Miten tämä on vaikuttanut sinuun sotaväkemme ylimpänä lääkintähuollon johtajana?

- Tuonut tullessaan runsaasti haasteita, erittäin mielenkiintoisia sellaisia, ja sitä kautta mahdollisuuksia, runsaasti niitäkin.

Pitääkö olla nyt olla huolissaan?

- Ei pidä olla huolissaan, mutta pitää huolehtia.

Nuorena sotilaslääkärinä Porin prikaatissa J-P:n työt tahtuivat joskus ambulanssin kyydissä täydessä sotisovassa ”siellä jossakin”.

Paimio 700 vuotta

Juhlavuoden teema -
Eläköön Paimio!

700-vuotisjuhlaa vietetään Paimiossa koko vuosi

Tarjolla vielä näyttelyitä, konsertteja, näytelmiä sekä tietenkin juhlavuoden päätösjuhla!

Nostoja loppuvuoden ohjelmasta

- *Paimion piit* - Historialline komedia viimiselt 700 vuorelt - viimeinen esitys la 4.10.
- Paimion Kamerakerhon Paimio-aiheinen näyttely lokakuussa kaupungintalolla
- *Rakastaa, ei rakasta, rakastaa* -konsertit Paimion parantolassa 4 - 5.10. klo 17
- Mäkihypyn ja yhdistetyn Junioricup-kilpailut Varasvuoren mäkiokeskuksessa ja Hiihtotunneli Paipissa la 11.10.
- Ma 10.11. luento August Pyöniitusta kaupungintalon Paimiosalissa
- Su 16.11. klo 15 *Eläköön elämä ja Paimio!* Petri Laaksonen ja kuorot - juhlakonsertti Vistan koululla
- Su 23.11. Paimion Joulumarkkinat Paimion kaupungintalolla
- La 6.12. Itsenäisyyspäivän juhla, jossa luovutetaan sekä Paimio-mitali että Paimion ympäristöpalkinto 2025
- Ke 31.12. Juhlavuoden päättäjäisjuhla, jossa esitetään mm. koostevideo juhlavuoden tapahtumista

Ohjelmamuutokset mahdollisia

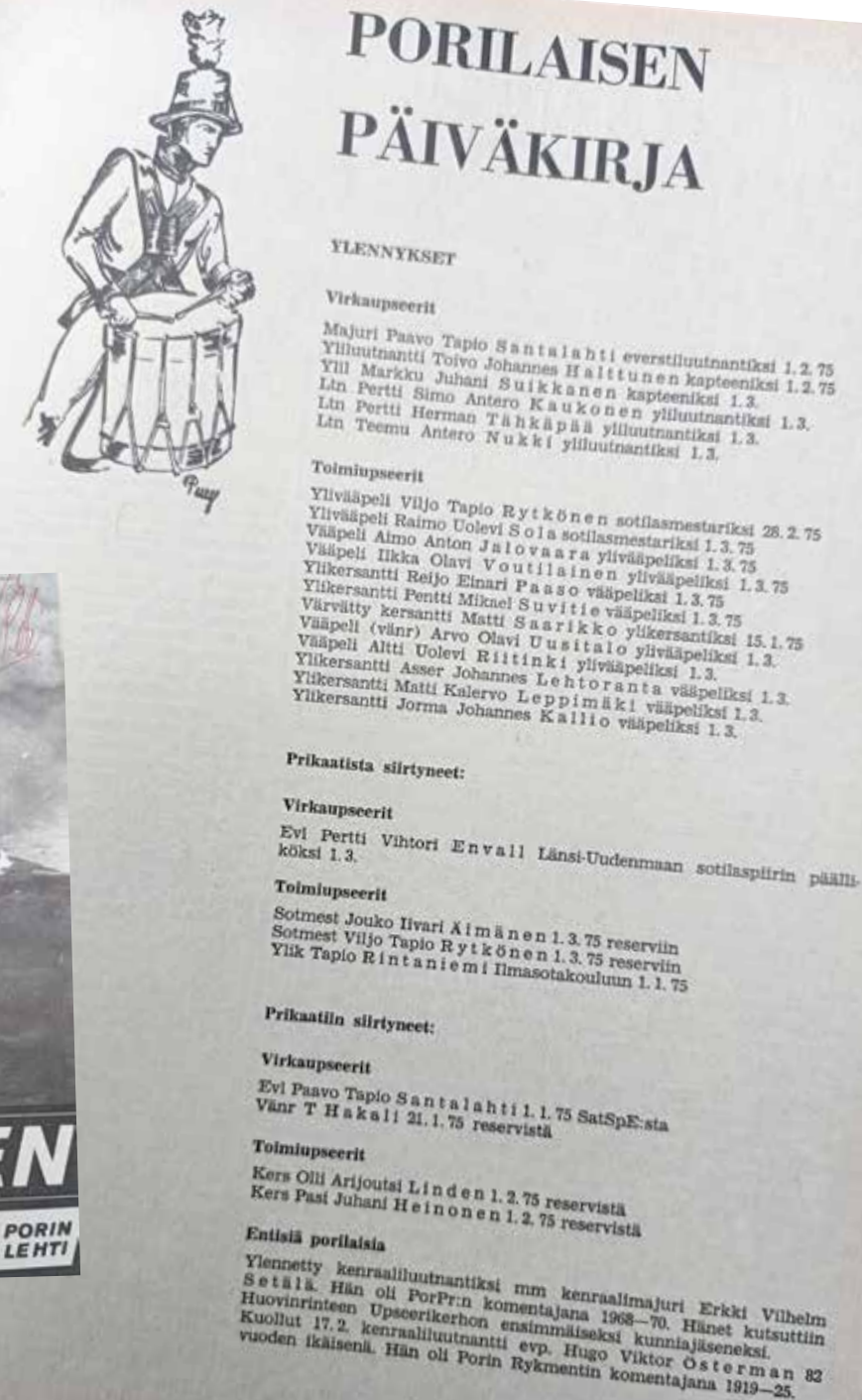

Petri Laaksonen

Porilaisen päiväkirja helmikuulta 1975

5

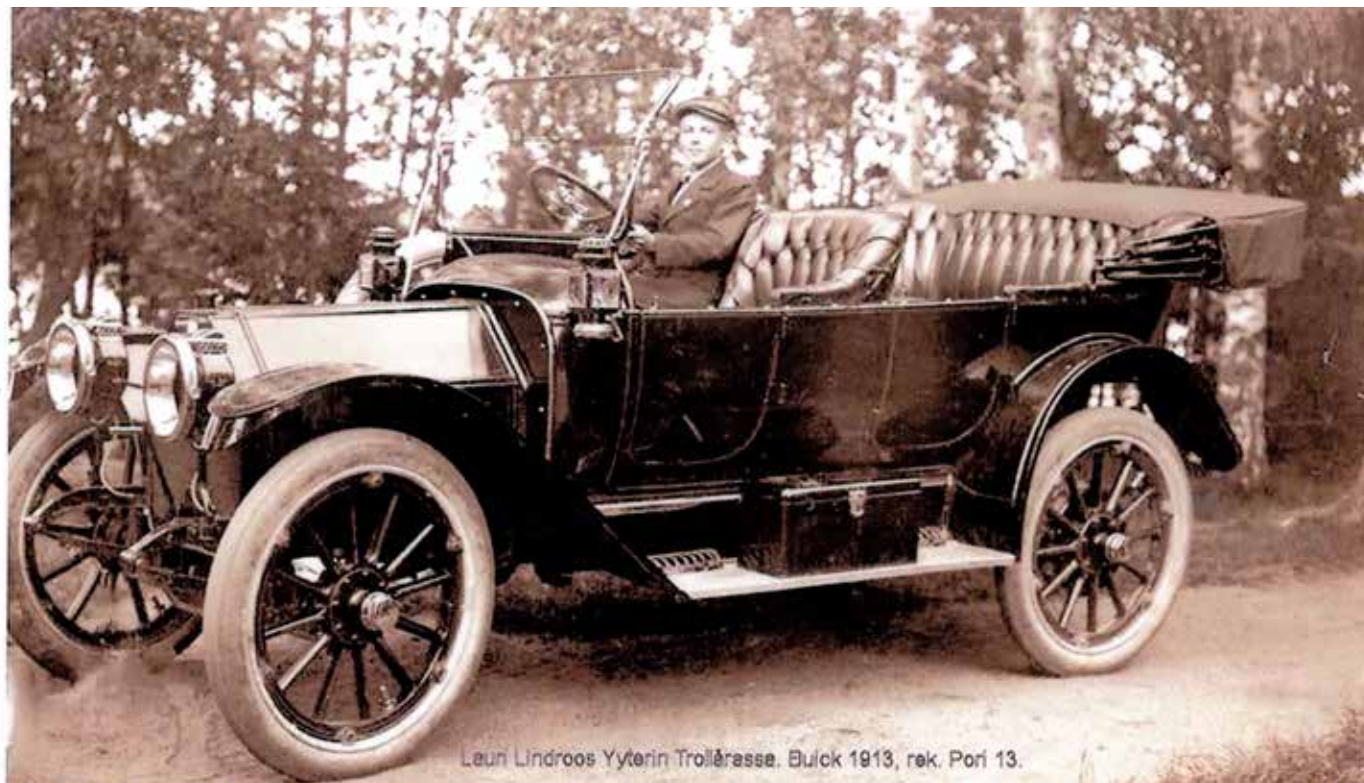
Porilainen -lehden sodanjälkeisessä historiassa (vuodesta 1959) on Porilaisen lähes joka numerossa ollut niin sanottu uutisikkuna, jossa on kerrottu henkilöstömuutoksista. Tämä palsta on kulkenut nimellä Porilaisen päiväkirja. Palstalla on kerrottu sotilaiden ylennyksistä ja siirroista, Porin prikaatiin saapuneista sekä prikaatista toisiin tehtäviin tai reserviin siirtyneistä. Myös kuolintuotisia julkaistiin. Edesmenneistä Porilaisista kirjoitettiin yleensä myös muistosanat -artikkeleita otsikolla In Memoriam. Merk-

kipäivistä toimitettiin omaa palstaansa ja siinä oli huomioitu myös kiltaveljet ja -sisaret. Tämänkertaisessa jutussamme on ote viidenkymmenen vuoden takaa Porilaisen numerosta 2/1975. Porilaisen päiväkirjassa huomioitiin täällä kertaa myös entisiä Porilaismomentteja. Kenraaliluutnantiksi oli ylennetty Kaakkois-Suomen sotilasläänin komentaja **Erkki Setälä** (1917-2013). Setälä toimi Porin prikaatin komentaja 1968-70. Uutinen Porin Rykmentin ensimmäisen suomalaisen komentajan jääkärikenraali-

luutnantti **Hugo Östermanin** (1892-1975) kuolemasta 82 vuoden iässä kerrottiin myös tällä palstalla. Österman komensi Porin Rykmenttiä 1919-25. Hugo Östermanin muistosanat julkaistiin seuraavassa Porilaisen -lehden numerossa. Muistosanat oli laatinut entinen puolustusvoimain komentaja jalkaväenkenraali **Sakari Simelius** (1900-1985).

Heikki Saarinen
Porilaismuseo

Tutustu juhlavuoden tarjontaan paimio.fi/paimio700

Porin Rykmentin käytössä ollut ensimmäinen moottorikäyttöinen ajoneuvo 1918

Porin Rykmentin esikunnalla oli käytössään Vapaussodan keväällä 1918 Buick merkin henkilöauto, jota voidaan pitää rykmentin ensimmäisenä moottorikäyttöisenä ajoneuvona. Porin Rykmentillä saattoi olla 1918 käytössään myös muitakin moottoriajoneuvoja, mutta niistä ei ole säilynyt tietoja.

Punaisten ja valkoisten välinen rintamalinja alkoi Satakunnassakin muotoutua talvella 1918. Pori ja Satakunnan eteläpuoliset alueet olivat jäämässä punaisten haltuun, kun taas Pohjois-Satakunta muun muassa Kankaanpään seutu oli valkoisten hallussa. Rintamalinja kulki suurin piirtein Noormarkku-Lavia-Suodenniemi tasalla. Kankaanpäähän kootusta valkoisten sotilasjoukosta muodostettiin helmikuussa Porin Rykmentti, joka oli osa eversti **Ernst Linderin** komentamaa Satakunnan Ryhmää. Porin Rykmentin komentajaksi oli määrätty ratsumestari **Walter Gabriel Bergh** (1888–1972). Porilainen lehden numerossa 4/2024 (s. 38) oli **Tuomas Simulan** perusteellinen kirjoitus **Walter Berghin** sotilasurasta.

Ajoneuvokanta Suomessa ensimmäisen maailmansodan kynnyksel-

lä oli noin tuhat ajoneuvoa. Nämä moottoroidut kulkupelit olivat siis harvinaisuus sen ajan Suomessa. Käytännössä vain varakkaimmalla kansanosalla oli edellytyksiä hankkia ja ylläpitää automobiiliä. Ajan rekisteritietoluetteloiden valossa tarkasteltuna, moottoriajoneuvon omistivat useimmin kauppiaat, teollisuusmiehet ja suurimmat kartanoiden omistajat. Varhaista autoilua hankaloitti se, että bensiini oli pitkään ostettava vain apteekista. Esimerkiksi Loviisan apteekki mainosti itseään vuonna 1910 kaupungin ensimmäisenä bensiiniasemana. Suomen ensimmäisen automobiilin ajoluvan sai autokauppias, filosofian maisteri **Yrjö Weilin** 1907. Suomen ensimmäinen autokoulu mainitaan perustetun Turkuun vuonna 1912. Asetus ajokortin pakollisuudesta Suomessa astui voimaan kuitenkin vasta vuonna 1923.

Näitä moottorilla kulkeville hevosvaunuille ei ollut vielä keksitty kuvaavaa suomenkielistä nimitystä. Alkuun käytettiin ulkomaista lainasanaa automobiili (=itsestään kulkeva). Moottoriajoneuvoja kutsuttiin myös voimavaunuiksi, erottaakseen nimityksen hevosvaunuista. Sano-

malehti Suometar järjesti 1907 lukijakilpailun, jossa sai esittää suomenkielistä vastinetta sanalle automobiili. Tuloksista mainittakoon nimitykset menolainen ja hyrys-sy. Hyrys-sy -nimityksestä ei tullut automobiilille uutta suomenkielistä käyttönimeä kuten hyvin tiedämme. Nimitys jäi kuitenkin elämään kirjallisuuteen ja esiintyi se 1908 jopa Fazer yhtiön karamellikääreissäkin. Voimavaunusta ja lyhyemmin vaunusta, ajan oloon luovuttiin. Automobiili sanasta otettu etuliite auto yleistyi. Käyttötarkoitusta kuvaavaksi etuliitteksi lisättiin henkilö-, kuorma-, paketti- jne. Saksalaiset ottivat automobil sanasta niin ikään vain etuliitteen auto (das auto) ja länsinaapurimme loppuliitteen bil (en bil).

Satakunnan rintaman Porin Rykmentti saa käyttöönsä automobiilin

Vuona 1915 oli Porin ajoneuvojen luetteloon kirjattu eräs Buick merkinen 5 hengen ajoneuvo, vuosimalliltaan 1913. Buick, rekisterinumeroltaan Pori-13 (myöhemmin Pori-18), oli raatimies Johan Hedenströ-

Vapaussodan Porin Rykmentin käytössä ollut Buick model 31 vuosimallia 1913. Kuljettajan paikalla istuu auton omistaja Lauri Lindroos Porista. Tarkka kuvausvuosi ei ole tiedossa. Kuva: Tuomas Simula/Lauri Lindroos Ulvila.

min vaimon **Hildur Hedenströmin** nimissä. **Gunnar Lindroos** oli Hildur Hedenströmin ensimmäinen puoliso ja **Lauri Lindroosin** (1894–1970) isä. Buick oli Lauri Lindroosin käytössä ja omistuksessa, kun punakaarti alkoi talvella 1918 hallinnoida Poria. Estääkseen automobiilin joutumasta punaisten haltuun, ajettiin se vaivihkaa valkoisten hallintomaan Kankaanpäähän. Kankaanpäässä Buick luovutettiin Walter Berghin johtaman Porin Rykmentin esikunnan käyttöön. Vapaussodan jälkeen Buick palautui alkuperäiselle omistajalleen Poriin. Buick henkilöauton myöhemmistä vaiheista ei ole tarkkaa tietoa. Ajoneuvo löytyi kuitenkin kirjattuna Vapaussodan jälkeisessä autojen luetteloinnissa. Buick automobiilista on säilynyt valokuva, joka on otettu suvun Trolära -nimisessä kesäpaikassa Porin Yyterissä. Kuljettajan paikalla istuu Lauri Lindroos. Kuvan kopio tähän juttuun on saatu Tuomas Simulalta Porista. Alkuperäisen kuvan omistaa Lauri Lindroosin tyttärenpoika **Lauri Lindroos** Ulvilasta.

Buick model 31 vuodelta 1913

Buick malli 31 oli varustettu 4-sylinterisellä rivimoottorilla ja OHV venttiileillä, joka 3,3 litran sylinterilavuudella tuotti 25-34 hevosvoiman tehon. Käyttövoimana bensiini. Buick oli avomallia. Kattokuomu oli nostettavissa ylös, jos olosuhteet niin vaativat. Nykyään puhuttaisiin kai autotyypistä convertible. Buick model 31 Suomeen tuotujen automobiilien määrästä ei ole tarkkaan tietoa. Vuoden 1926 luetteloinnissa Turun ja Porin läänissä mainitaan olleen 56 kappaletta Buick -merkkisiä autoja, 2,6 % koko läänin autokannasta. Tilastoa johti Ford 47,5 % osuudella.

Heikki Saarinen
Porilaismuseo

TERÄSPAALUTUKSIA

Tasaisen varmasti – paalupaikalla!

**KANKAREEN
PAALUUS**

050 5273 614

myynti@kankareenpaalutus.fi

www.kankareenpaalutus.fi

UUDEN LIITTYJÄN TUTUSTUMISETU 2025

**LIITY 100 €:lla
SAAT 100 €:n
LAHJAKORTIN**

Lisätiedot ja ehdot:
satakunnanosuuskauppa.fi/liity

**3 TAPAA LIITTYÄ
ASIAKASOMISTAJAKSI**

1 Lataa puhelimeesi
S-mobiili

2 Liity verkossa
s-kanava.fi

3 Varaa aika
Asiakasomistajapalvelu
ja S-Pankki-pisteelle
s-pankki.fi/ajanvaraus

SATAKUNTA

Niinisalon varuskunta-alue yhdeksänkymmentä vuotta

Teksti: Porin prikaatin viestintä

Kuvat: Porin prikaatin viestintävarusmiehet

Porin prikaatin Niinisalon varuskunta-alue täytti 4.6.2025 yhdeksänkymmentä vuotta. Tämän juhlistamiseksi Niinisalon varuskuntaravintola Falkonetissa järjestettiin juhlatilaisuus, johon oli kutsuttu Niinisalon varuskunnan henkilöstö, prikaatissa ylenevät ja palkittavat, varuskunnan entiset päälliköt, Porin prikaatin komentajat puolustusvoimauudistuksesta 2015 lähtien, sekä Kankaanpään kaupungin johto.

Tilaisuuden avasi Porin prikaatin nykyinen komentaja prikaatikenraali **Jami Virta**, jonka jälkeen siirryttiin palkittavien ja ylenevien huomionosoituksiin. Kahvituksen yhteydessä oli myös everstiluutnantti evp **Olavi Rajalan** esitys varuskunnan historiasta, sekä ylivääpeli **Pekka Jokisalo** toi esitteille vanhoja kuvia ja karttoja varuskunnasta. Myös musiikkia oli tarjolla, kun Kankaanpään musiikkiopiston opiskelijat säestivät tilaisuutta. Tilaisuuteen oli järjestetty kalustoesittely, johon oli tuotu esille joukkoyksiköiden käytössä olevia ajoneuvoja, joista varusmiehet kertoivat tilaisuuden kutsuvieraille.

Kunniavieraiden osalta päivän ohjelma jatkui vielä yhteiskuvan, varuskuntakierroksen ja lounaan merkeissä.

Vas. Everstiluutnantti (evp) **Olavi Rajala** pitämässä puhetta.
Kuva: jääkäri Hintsu

Yllä: Vasemmalta everstiluutnantti (evp) **Olavi Rajala**, kenraalimajuri (evp) **Markku Myllykangas**, prikaatikenraali **Jami Virta**, everstiluutnantti (evp) **Pertti Ylätupa** ja everstiluutnantti (evp) **Pertti Lahtinen**.
Kuva: jääkäri Hintsu

Vas. alla: Tilaisuudessa järjestetty kahvittelu.
Kuva: jääkäri Hintsu

Oik. Kankaanpään musiikkiopiston opiskelija **Eveliina Eloranta** esiintymässä tilaisuudessa.
Kuva: jääkäri Hirvelä

Puolustusvoimien MILjazz -kesäkiertue huipentui Kokkolassa!

Teksti: Porin prikaatin viestintä
Kuvat: Porin prikaatin viestintävarusmiehet

Puolustusvoimien MILjazz-kierue vieraili tänä kesänä yhteensä 11 paikkakunnalla. Hämeenlinnasta 30. toukokuuta alkanut kiertue huipentui päätöskonserttiin Kokkolan kauppatorilla 6. elokuuta. Hyvän mielen ulkoilmatapahtuma tarjosi yleisölle menevää musiikkia ja aitoa festaritunnelmaa.

Ennen musiikkiesityksiä torilla oli mahdollisuus tutustua Porin prikaatin kalustoon sekä Maanpuolustuskoulun ja Kokkolan reserviläisten esittelypisteisiin. Esittelypisteillä yleisö pääsi tutustumaan vapaaehtoiseen maanpuolustukseen ja reserviläistoimintaan. Suosiota keräsi myös Kokkolan sotilaskodin myyntipiste, joka palveli yleisöä koko konsertin ajan.

Varsinainen konserttiosuus käynnistyi kauppatorilla kello 18, kun lavan ja yleisön otti haltuunsa Ilma-voimien Big Band solistinaan säenöivä Iina Salin. Illan huipensi Lapin sotilassoittokunnan Big Band, joka vei yleisön Earth, Wind & Fire -klas-

sikoiden pariin kapellimestari Tapio Maunuvaaran johdolla. Solisteina kuultiin myös Oulun rytmimusiikin opiskelijoita, jotka toivat esitykseen lisää säihkettä ja energiaa.

Lämmin kiitos yleisölle, esiintyjille sekä kaikille tapahtuman järjestämiseen osallistuneille!

Illan huipensi Lapin sotilassoittokunnan Big Band. Kuva: alikersantti O'Connor

Kalustoesittely keräsi runsaasti vierailijoita. Kuva: jääkäri Hintsa

MINGÄST SORTI EDUIST STÄÄ TÄNÄPÄ NAUTEISIS?

Kaikkest osuvama edus
snää löödäs **S-mobiili**
Oma kauppa -laarist.

Pistäst ladate S-mobiili soveluspuadistas.

KEULA

TALOUSHALLINNON PALVELUJA TARJOAA

LoimiTili

Hirvikoskentie 219, 32210 Loimaa
Heli Kauti, 040 514 1637, heli@loimitili.fi

www.loimitili.fi

KANKAANPÄÄ

Äly, taide ja hyvinvointi asuvat meillä.

kankaanpaa.fi

AKR.FI

AUTO- JA KONELIIKE AKR OY

Lamminkatu 36, PL 11, 32201 LOIMAA
Puh 020 799 5600

www.akr.fi

Lahjoitukset lisäävät varusmiesten viihtyvyyttä

Teksti ja kuva: Elina Halminen Säkylän Sotilaskotiyhdistys ry

Sotilaskotiyhdistysten tehtävä on yhteinen. Tämä näkyy Säkylän sotilaskotiyhdistyksen saamista lahjoituksissa.

Viime vuonna yhdistys sai lahjoituksia muun muassa ”sisaryhdistyksiltään”. Seinäjoen seudun sotilaskotiyhdistys lahjoitti 6 000 euroa ja Turun sotilaskotiyhdistys 2 000 euroa.

Puheenjohtaja Henna Ryömä pitää lahjoituksia merkityksellisinä.

”Koen, että meidän varusmiehemme ovat ne lahjoitukset saaneet – emme niinkään me yhdistyksenä. Se on tuntunut erityisen hyvältä. Tässä korostuu mielestäni hyvin se, miksi tätä työtä teemme. Yhdistyksenä puhallamme yhteen hiileen varusmiesten hyväksi.”

Ryömä muistuttaa, että sotilaskotiyhdistysten tehtävä on tukea palveluksessa jaksamista lisäämällä varusmiesten vapaa-ajan viihtyvyyttä.

”On ollut mahtavaa päästä seuraamaan ja toteuttamaan varusmiesten toiveita ja parannusehdotuksia. Monet uudistukset ovat olleet tarpeellisia, mutta yksin meillä ei olisi ollut niitä varaa toteuttaa näin kattavasti.”

Mukavuutta ja tekniikkaa

Seinäjoen seudun sotilaskotiyhdistys päätti jakaa kesän 2024 Farmari-messujen kahvimyyntistä saamansa tuoton lahjoituksiin Kajaanin, Niinisalon ja Säkylän sotilaskoteihin.

Säkylään varoilla hankittiin miehistösaliin suuri tv-ruutu ja yläkertaan pienempi tv sekä asianmukaiset telineet. Myös suoratoistopalvelu tilattiin, joten nyt on mahdollista kokoontua suurella joukolla seuraamaan esimerkiksi urheilua.

Sotilaskodin yläkerran ”Olkkariin” varusmiestoimikunta valitsi kolme vihreää sohvaa sekä uuden tv-tason.

Läheiset suhteet

Turusta tullut lahjoitus käytettiin pöytätietokoneisiin ja tulostimeen, joita varusmiehet saavat vapaasti käyttää sotilaskodin kirjastossa esimerkiksi opiskelu- ja työhakemuksia tehdessään.

Turun sotilaskotiyhdistys on jo pitkään toiminut ilman varuskuntaa, mutta puheenjohtaja Riitta Rikkosen mukaan suhteet ovat läheiset Turun Pansioon ja Säkylään.

”Omia kun ei ole, niin tuetaan naapurin poikia ja tyttöjä. Olemme lahjoitusten kautta yrittäneet kanavoida perimmäistä tarkoitustamme eli varusmiesten ja vapaaehtoista asepalvelusta suorittavien naisten tukemista. Avainasemassa ovat lahjoitukset, jotka käytetään nimenomaan varusmiespalvelusta suorittavien viihtyvyyteen. Säkylän varusmiehiä meillä on ilo silloin tällöin tavata myös Heikkilässä ajoharjoittelun yhteydessä.”

Yhdistyksen hallitukselle lahjoitusta ehdotti silloinen puheenjohtaja Anne Pihlaja.

Pelikonsolit, tv-ruudut ja sohvavat ovat vilkkaasti käytössä sotilaskodin yläkerrassa.

”Olin kuullut liiton kokouksessa, että Säkylässä on ollut paljon menoja esimerkiksi keittiön koneiden korjausten takia, ja pistin sen korvan taakse. Laitamme mielellämme tällaista suoraa tukea, jotta näemme konkreettisen kohteen.”

Lahjoituksia eri tahoilta

Sotilaskodin kirjasto sai merkittävää tukea myös Kopioisto ry:ltä, joka lahjoitti yhdistykselle 6 000 euroa kirjaston aineistohankintoihin.

Sotilaskodinjohtaja Anniina Juholi luettelee lisäksi lahjoituksia, joita sotilaskoti jakaa eteenpäin varusmiehille.

”Saamme esimerkiksi Hartwallilta vuosittain 2 500 limsapulloa alokkaista varten, ja tänä vuonna saimme heiltä myös neljä pelikonsolia ohjaimineen. Nämä ovat rahallisesti isoja lahjoituksia.”

Alokkaille on saatu lahjoituksena niin ikään partahöyliä, deodorantia, kondomeja, Varustelekan lahjakortteja ja kirjailija Juha Vuorisen pokkarit.

Hymyllä ja sydämellä – Heli Jukala

Teksti ja kuva: Tuula Rahkonen

Heli Jukala on tuttu näky Tuomaanpuiston Porilaisskottien Seuran Turun sotilaskodin myyntipisteessä on tarjolla kahvia ja hillomunkkeja.

merkiksi Tuomaanpuiston konsertti on lämminhenkinen tilaisuus, jossa vapaaehtoiset, yhdistysten jäsenet ja yhteisö kokoontuvat musiikin ja muistojen äärelle. Tällaiset tapahtumat vaativat paljon työtä taustalla – ja Heli osaa yhdistää käytännön järjestelyt ja arvot.

Työtä, joka ei aina näy – mutta tuntuu

Helin työ ei aina näy ulospäin, mutta se tuntuu siellä, missä yhteisö elää. Hän yhdistää eri toimijat ja pitää huolta siitä, että yhteistyö säilyy elävänä ja merkityksellisenä.

Vaikka Heli ei hae kiitosta, hänen työnsä ansaitsee sen. Hän on esimerkki siitä, miten lämmin kohtaminen, halu palvella ja perinteiden kunnioittaminen voivat luoda pysyvää merkitystä.

Kulttuuriperinnön vaalija

Helin työ ei ole vain käytännön järjestelyä. Se on kulttuuriperinnön vaalimista, yhteisöllisyyden rakentamista ja sillanrakennusta eri sukupolvien välillä. Hän toimii linkkinä sotilaskodin, kiltujen, perinneyhdistysten ja muiden vapaaehtoisjärjestöjen välillä – luoden luottamusta ja yhteistä ymmärrystä.

Arvokas työ jää elämään

Helin työ ei tavoittele näkyvyyttä, mutta se jättää pysyvän jäljen. Hän on tehnyt vuosikymmenten ajan arvokasta vapaaehtoistyötä Turun Sotilaskotiyhdistyksessä. Hänen esimerkinsä muistuttaa meitä siitä, että palvelu ei ole vain tehtävä – se on tapa olla ihminen toiselle.

Killan ansiomitali myönnettiin Helille toukokuussa kiitoksena hänen pitkstä ja arvokkaasta työstään

Heli Jukala on tehnyt pitkän uran vapaaehtoistyössä. Hän on toiminut sotilaskodissa jo vuosikymmeniä ja ollut mm. Turun sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja ja toimii nyt tarjolujaoston päällikkönä. Heli järjestää monia tapahtumia, joissa sotilaskoti, perinneyhdistykset ja killat kohtaavat. Hän on aina paikalla ja valmis auttamaan.

Yhteisön tärkeä tukipilari

Kiltatoiminta perustuu vapaaehtoisuuteen, yhteisiin arvoihin ja perinteiden kunnioittamiseen. Heli edustaa näitä arvoja vahvasti. Hän ei

tee työtä yksin, vaan toimii yhdessä muiden vapaaehtoisten kanssa. Mukana ovat sotilaskotisaret, killat, perinneyhdistykset ja monet maanpuolustuksen toimijat.

Helin työssä korostuu kulttuurikumppanuus. Hän tuo yhteen eri sukupolvia ja yhdistyksiä yhteisten arvojen äärelle. Hänen panoksensa on ollut tärkeä osa Turun alueen kiltatoimintaa.

Tapahtumia ja yhteisöllisyyttä

Heli on ollut mukana järjestämässä monia tapahtumia, joissa killat ja sotilaskoti näkyvät yhdessä. Esi-

Porilaisessa jatkuu juttusarja, jossa esitellään eri taisteluiden muistomerkkejä. Taisteluiden, joissa Porilaiset ovat olleet mukana ympäri Eurooppaa ja Suomenkin kamaralla. Juttusarja ei etene kronologisessa järjestyksessä kolmikymmenvuotisesta sodasta alkaen, vaan noudattaa kulloisenkin Porilais-numeron aikana vallitsevaa vuodenaikaa. Juttusarjalla esitellään Porilaisten kunniakasta historiaa juhluvuoden lähestyessä. Porin prikaati täyttää 400 vuotta 16.2.2026

Juuttaan taistelun muistomerkki

Porilaiset Juuttaalla

Juuttaan taistelu käytiin Suomen sodassa 13. syyskuuta 1808.

Georg Carl von Döbeln: ”Tämä taistelu ei ollut loistava sen vuoksi, että siinä olisi tehty hienoja taktillisia liikkeitä, mutta sen tulos todistaa sekä upseerien, aliupseerien että miehistön sitkeyttä ja urhoollisuutta, seikka, joka kaikissa taisteluissa on ollut Porin rykmentille ominainen.”

Suomen armeijan pääjoukko oli sodan alettua helmikuussa 1808 perääntynyt aina Siikajoelle saakka, jossa vihdoinkin asetettiin vastarintaan ja saavutettiin voitto 18. 4. Kevään lopulla alkaneen hyökkäysvaiheen aikana Porilaiset osallistuivat prikaatinsa mukana useisiin taisteluihin, näistä mainittakoon voitot Lapualla 14. 7. ja Kauhajoella 10. 8. Kesän 1808 edullista tilannetta ei kuitenkaan pystytty käyttämään hyväksi. Venäläiset saivat uuden tarmokkaan ylipäällikön sekä vahvennuksia ja aloittivat etenemisensä uudelleen. Näin alkoi toisen kerran perääntyminen pohjoista kohti. Syyskuun 12 päivänä oli von Döbeln’in 2. Prikaati ja **Gyllenbögel’in** vapaajoukko marssilla rantatietä Munsalaan.

Osa Turunläänin rykmentistä **Reuterskjöld’in** johdolla oli jo ehtinyt Uuteenkaarlepyyhyn. Näiden joukkojen tehtävänä oli estää Lapuan suunnasta tunkeutuva vihollinen katkaisemasta pääjoukon vetäytymistä Oravaisten suuntaan. Armeija oli joutumassa mottiin. **Kosatschovskij** lähestyi Juuttaata, **Wlastov** oli jo Kruunupyyssä ja venäläisten pääjoukko Kamenskin johdolla (n. 7000 miestä) oli etenemässä Vöyriä kohti. Mieliala ei ollut paras mahdollinen, ja pitkät rasittavat marssit olivat uuvuttaneet varusteiltaan risaisia miehiä. Tunnelma Munsalassa olleessa päämajassa oli lievästi sanottuna hermostunut. Kosatschovskij, joka uhkasi katkaista vetäytymistien Juuttaan kohdalla, muodosti nyt välittömimmän vaaran.

2. Prikaatin saavuttua Munsalaan 12. 9. illalla saapui ratsulähettilä kuumaisen von Döbeln’in luo ja toi Reuterskjöld’iltä ilmoituksen, jossa tilanne kuvattiin erittäin kriittilliseksi ja jossa Döbeln’iä pyydettiin kiirehtimään Juuttaalle, jotta venäläiset eivät pääsisi katkaisemaan päävoimien perääntymistietä.

Huolimatta siitä, että v. Döbeln oli heikossa ruumiillisessa kunnossa ja hänen prikaatinsa kahden viikon yhtämittaisen pikamarssin rasittama, jatkettiin marssia heti suuntana Juuttaan tienhaara. Siellä tavattiin Reuterskjöld’in heikko etuvartio, joka vaihdettiin. Kosketusta ei vielä ollut.

Joukoille jäi noin 5 tuntia aikaa aseman varustamiseen ja hyvin tarpeelliseen lepoon ennen kuin venäläiset ottivat kosketuksen. Venäläiset hyökkäsivät ensin taisteluvarvartion kimppuun. Pääosa eteni suljettuna rivistönä tien suunnassa. Tämän mukana seurasi myös venäläisten tykistö.

Saavuttuaan Juuttaan peltoaukeaman eteläreunaan Kosatschovskij ryhmitti kolme pataljoonaansa hyökkäykseen siten, että painopiste suunnattiin metsän kautta saartaen suomalaisten oikeata siipeä kohti, osan hyökätessä kahden tykin ja yhden haupitsin tukemana suoraan tien suunnassa. Painostus oikealla siivellä aiheutti sen, että v. Döbeln siirsi aluksi osan reservistään ja myöhemmin sen kokonaisuudessaan Gyllenbögel’in vahvennukseksi.

Aukean yli tien suunnassa hyökkäävä osasto päästettiin kartessiampumamatkan päähän, jolloin von Döbeln, joka tykkien luona seisoen johti taistelua, komensi »tulta!». Yhdenaikainen tulenavaus sai aikaan

sen, että venäläiset alkoivat vetää aukealle edenneitä tykkejään taaksepäin. Huomattuaan tämän von Döbeln antoi hyökkäyskäsken molemmille asemilla olleille Porin rykmentin pataljoonille, jotka prikaatinkomentajansa johtamana viipymättä ryntäsivät aukealle vihollisen kimppuun. Tien suunnassa hyökännyt venäläinen osasto vetäytyi nopeasti lähtöasemiinsa, jonka suomalaiset rynnäköllä valtasivat. Kosatschovskij perääntyi Juuttaan taistelun jälkeen aina Alahärmään saakka, jossa hän vielä varmuuden vuoksi hävitti sillan. Tehtävä oli suoritettu — von Döbeln oli pelastanut tilanteen. Suomalaisten tappiot kaatuneina ja haavoittuneina olivat 42 miestä. Venäläisten tappioita ei tunneta.

Voitto Juuttaan taistelussa merkitsi sitä, että kenraali **Carl Johan Adlercreutzin** johtama Ruotsi-Suomen pääarmeija sai lisäaikaa perääntymiseen kohti pohjoista. Döbeln ylennettiin kenraalimajuriksi ja sotilaat saivat ylimääräisen annoksen paloviinaa.

Juuttaan taistelukentälle pystytettiin muistomerkki vuonna 1885 paikalle, jonne ruotsalais-suomalaisten tykit sijoitettiin taistelun alussa. Merkitävää on se, että muistomerkin paljastus sallittiin, elettiinhan Venäjän vallan aikaa.

Teksti: Seppo Vainio

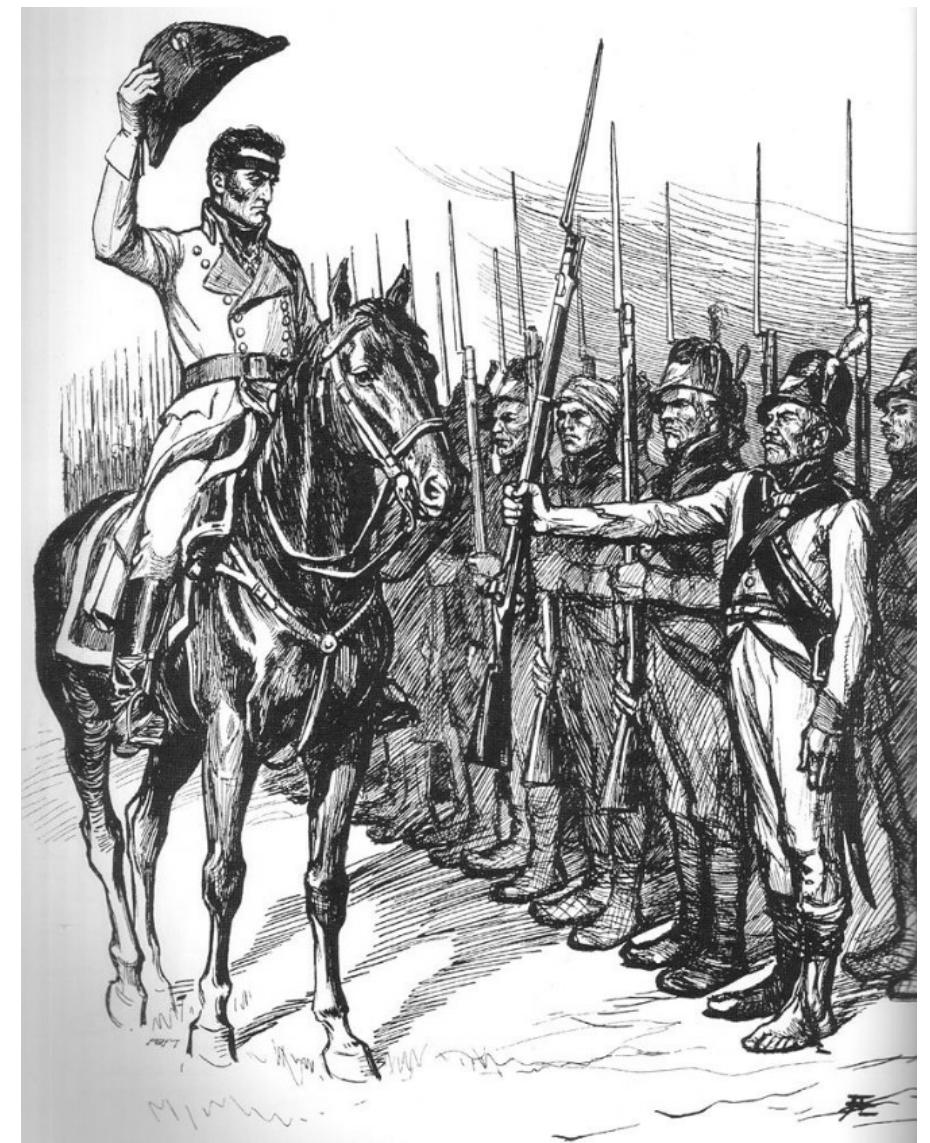
Tekstit muistomerkissä

edessä:

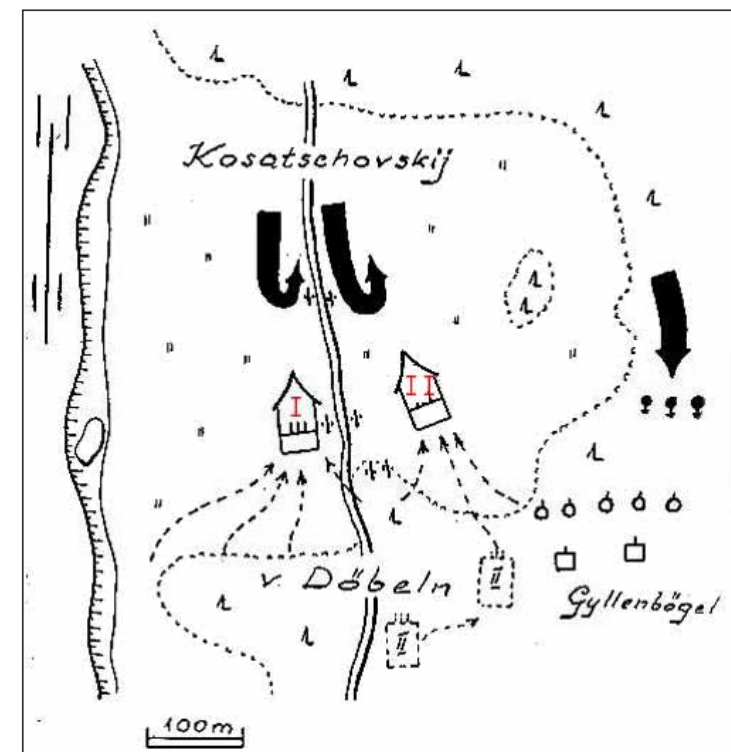
*Mik’ onni sulle synnyinmaa
lie luotu
iloko vaiko huoli
sulle suotu
salattu tuleviin
on aikoihin
Waan kuinka riemuinnet
tai surret silloin
niin kauniinmpaa et päivää
muista milloim
kuin päivää tätä
päivää Döbelnin*

takana:

*Isänmaa
sankariensa muistoksi
1885
Porilaiset
Gyllenbögelin vapaajoukko*

Albert Edelfeltin piirros eversti Döbelnistä Juuttaan taistelussa.

Tilanne
13.9.1808
n. klo 17.

Yhteisöllisyyttä, kulttuuria ja maanpuolustushenkeä

Kesä 2025 oli Porin prikaatin killalle täynnä toimintaa, kohtaamisia ja kulttuuri-elämyksiä. Tapahtumat kuten OKRA-maatalousnäyttely, Porilaiskonsertti, valatilaisuus Ilmajoella, alueosastojen retket, toritapahtumat ja Porilaistanssit kokosivat yhteen killan jäseniä ja maanpuolustushenkisiä osallistujia eri puolilta maata. Lämmin kiitos kaikille järjestäjille ja mukana olleille!

Killan tehtävä ja arvot

Porin prikaatin kiltä toimii yhdyssiteenä Porin prikaatissa palvelleiden, prikaatin ja sen täydennysalueen väestön välillä. Kiltä vaalii historiallisia perinteitä ja porilaishenkeä, kasvattaa maanpuolustustahtoa ja tarjoaa jäsenilleen juhla- ja yhdessäolotilaisuuksia. Toiminta painottuu alueosastoihin, jotka tuovat kilttaa esiin paikallisesti ja mahdollistavat osallistumisen monenlaisiin tapahtumiin.

OKRA-näyttelyssä kohtaamisia ja uusia jäseniä

Heinäkuun alussa Porin prikaatin kiltä esitteli toimintaansa OKRA-maatalousnäyttelyssä Oripäässä. Vaikka kiltä ei ollut mukana virallisessa ohjelmassa, tapahtuma tarjosi runsaasti mahdollisuuksia verkostoitumiseen. Killan esittelypiste Porin prikaatin osastolla keräsi runsaasti kävijöitä. Keskustelut olivat vilkkaita, tuotteet tekivät kauppansa ja uusia jäseniä liittyi kiltaan.

*Killan esittelypisteellä rekrytoitiin uusia jäseniä ja kerrottiin innokkaasti killan monipuolisesta toiminnasta.
Kuva: Tuula Rahkonen*

Turun alueosasto – kulttuurin ja yhteisöllisyyden vahva toimija

Turun alueosasto oli kesällä erityisen aktiivinen. Heinäkuun toisella viikolla järjestetty puistokonsertti Tuomaanpuistossa oli jälleen menestys. Laivaston soittokunta kapellimestari **Jarkko Aaltosen** johdolla tarjosi lähes 400 kuulijalle musiikillisen elämyksen ABBasta Piazzollaan ja merihenkisiin marsseihin. Kiitokset soittokunnalle ja esiintyjille taidokkaasta ja monipuolisesta esityksestä.

Konsertissa Porin prikaatin komentaja, prikaatikenraali **Jami Virta**, korosti sotilasmusiikin merkitystä yhteishengen luomisessa ja kiitti Turun alueosastoa perinteen ylläpitämisestä. Hän kiitti kilttaa hyvästä yhteistyöstä ja totesi kiltatoiminnan mahdollistavan osallistumisen monenlaisiin maanpuolustushenkisiin tilaisuuksiin.

Konsertin tunnelman kruunasivat Turun sotilaskotiyhdistyksen munkkikahvit.

Retki Kultarantaan

Heinäkuun lopulla Turun alueosasto järjesti yhdessä Varsinais-Suomen Sotilaspoikien perinnekillan kanssa kesäretken teemalla ”Tuomaanpuistosta Kultarantaan”. Retki alkoi Tuomaanpuistosta, jossa tutustuttiin muistomerkkeihin ja nautittiin puistokahvit. Kesäinen hetki ikuistettiin ryhmäkuvalla Porilaispatsaan edustalla.

Laivaston soittokunnan Merileijonat-rumpuryhmä esiintyi konsertin alussa. Kuva Tuula Rahkonen

Konsertissa puhunut Porin prikaatin komentaja, prikaatikenraali Jami Virta esitti lämpimät kiitokset Turun alueosastolle perinteeksi muodostuneen Porilaiskonsertin järjestämisestä. Kuva: Tuula Rahkonen

*Muotopuutarhan 100-vuotinen historia on mielenkiintoinen puhumattakaan puutarhan isäntien ja emäntien vaiheista Naantalin kesävirka-asunnolla.
Kuva: Tuula Rahkonen*

Päivä huipentui opastettuun kierrokseen Kultarannassa. Historiallinen, alkuperäiseen asuunsa restauroitu puutarha hurmasi osallistujat värikkäällä kukkaloistollaan ja tunnelmallaan. Kultaranta on osa Suomen itsenäisyyden kulttuuriperintöä, ja sen historia sekä isäntien ja emäntien vaiheet herättivät kiinnostusta.

Tietoa ja keskustelua

Syyskauden esitelmätilaisuudet käynnistyivät elokuun viimeisellä viikolla Heikkilän sotilaskodissa varsin ajankohtaisella teemalla. Tietoturvajohtaja **Johannes Kossila** puhui tekoälyn turvallisuusnäkökulmista. Esitys herätti vilkasta keskustelua ja tarjosi osallistujille eväitä teknologian ymmärtämiseen arjessa ja työssä.

Syksyn aikana kuullaan myös:

- Professori **Ilkka Nummelan** esitelmä lottien sodanjälkeisestä työmaahuollosta
- Eversti **Vesa Helmisen** esitys Suomen sotilaallisesta asemasta ja Porin prikaatin nykytilasta
- Lippueamiraali **Janne Huuskon** katsaus Merivoimien ajankohtaisiin näkyymiin

Alueosastojen aktiivinen kesä

Salon seudun alueosasto järjesti elokuussa perinteiset Porilaistanssit Laurilan lavalla. Tunnelmallinen tanssiorkesteri sai yli 200 osallistujaa pyöräilemään ja nauttimaan musiikista aidossa porilaishengessä. Tanssiperinne on jatkunut vuodesta 2005, koronataukoa lukuun ottamatta.

Salon alueosasto oli mukana myös kaupungin yhdistysten iltatörrillä. Killan esittelypisteellä käytiin paljon hyviä keskusteluja ja uusia jäseniä liittyi kiltaan.

Loimaan seudun alueosasto järjesti ulkoilutapahtuman Rydön ringin laavulla. Ohjelmassa oli rentoa yhdessäoloa, makkaranpaistoa ja tietokilpailu.

Killan mukanaolo valatilaisuudessa

Porin prikaatin kiltta osallistui elokuussa Ilmajoella järjestettyyn saapumiserän 2/2025 valatilaisuuteen. Killan edustajat olivat mukana kertomassa kiltatoiminnasta.

Katse syksyyn ja tulevaan juhluvuoteen

Syyskuussa toteutetaan kiltamatka Mikkeliin, jossa tutustutaan sotahistoriaan. Loppuvuoden ohjelmassa ovat kunniavartiot ja seppelenlaskutilaisuudet.

Ensi vuonna Porin prikaati täyttää 400 vuotta. Porin prikaatin kiltta valmistautuu juhlistamaan tätä historiallista merkkipaaluja monin tavoin. Kiltatoiminta tarjoaa jäsenilleen elinikäisen yhteyden Porin prikaatiin ja mahdollisuuden vaalia kunniakkaita perinteitä.

Teksti: Tuula Rahkonen

Kuva: Salon alueosasto

Loimaan alueosaston ulkoilutapahtuma tarjosi osallistujilleen rentoa yhdessäoloa ja aivojumbppaa tietokilpailun merkeissä. Kuva: Petri Mustajärvi

*Salon alueosaston järjestämä kesäaktiiviteetti sai osallistujat nauttimaan tanssin riemusta. Kuvassa alueosaston aktiivitoimijat: Pirjo Rajakangas, Tapio Turunen, Markku Mäkinen, Arto Lehtvirta ja Jorma Korimäki.
Kuva: Pirjo Rajakankaan arkisto.*

*Syyskauden yhteisesitelmät käynnistyivät Heikkilän sotilaskodissa, kun Johannes Kossila puhui tekoälystä ja sen turvallisuusnäkökulmista.
Kuva: Tuula Rahkonen*

Vaikka ”inttiajasta” on jo 60 vuotta: PstK:n ryhmien joukko koossa killankin avulla

Tämä joukon ryhmä aloittivat ”kapitulanteineen” 15. heinäkuuta Turun entisen kasarmialueen Porilaispatsaalla 60 vuotta sitten alkaneen varusmiespalveluksensa juhlimisen laskemalla kukkalaitteen muistomerkillä. Veijo Koskinen 89 v. (PstK:n kouluttaja, vas), Seppo Kompuinen (silloinen AUK:n kouluttaja), Kari Suvanto, Juhani Haukikari, Kari Laine (kirjuri), Heikki Vihersalo, Tapio Tuominen, Raikko Rostedt ja Timo Honkala.

Timo Honkala kirjoitti laajan muistelmakirjan

Porin prikaatin Panssaritorjunta-komppanian kesäkuun saapumisen (säästöloman takia 15.7. 1965) ryhmänjohtajaporukan poikkeuksellisen tiiviistä yhteydenpidosta on ilmestynyt vuonna 2015 yli 300-sivui- nen muistelukirja, jonka on kirjoittanut kaupunkineuvos **Timo Honkala**. Se kertoo myös kuudentoista ryh- myrin ja heidän inttikaverinsa ja ”yhdysupseerinsa”, myöhemmän re- servin majurin, kauppaneuvos **Arto Arvosen** yhteistoiminnasta. Mukana ovat olleet myös heidän joukkueen- johtajansa: alokasaikana komppa- niassa **Veijo Koskinen** ja AUK:ssa **Seppo Kompuinen**.

Joukon toimintaa on suunnitellut nelikko, johon on kuulunut vetäjä Honkalan ohella **Tapio Tuominen**, **Heikki Vihersalo** ja **Kari Suvanto**. Tuominen kuten muutkin iloitsevat tosi kiintoisasta toiminnasta vuosi- kymmenien aikana. Häntä harmit- taa hieman, ettei tullut lähdettyä aikanaan reserviläistoimintaan mu- kaan. Suvanto on mukana myös sotilaispoikien perinnejärjestön toimin- nassa.

Erilaisten maanpuolustusjärjestöjen toimintojen ohella ryhmät suosit-

televat tapaa, jossa joukko-osastot voisivat kertoa siviiliin lähteville täl- laisesta ryhmätoiminnasta.

Nimilistä tallentui - kaikeksi onneksi!

Ryhmäritapaamisen onnistumisen kannalta oli tärkeää Timo Honka- lan työ eli hän keräsi ennen siviilin- menoaan komppanian ryhmänjoh- tajien yhteystiedot taskukalenteriin- sa. Tosin nykyisin henkilötietojen etsiminen on helpottunut tietotek- niikan takia.

- Selailin kalenteria aina silloin täl- löin ja jäätyäni eläkkeelle vuonna 2004, mieleeni tulivat tosi kivat ryh- myrikaverit. Otin yhteyttä **Kari Ant- talaiseen** ja päätimme koota poru- kan yhteen. Tapasimme sitten vuon- na 2006 ensi kerran 20. toukokuuta eli siviiliin pääsyn päivämääränä ja paikalle tuli heti 11 meistä kuudesta- toista Turun kasarmin isolle porilais- patsaalle sekä alokasajan koulutta- jamme Veijo Koskinen ja Porilainen -lehden toimittaja **Kari Nummila** (2/65/1. K).

- Tästä vuodesta alkaen olemme ol- leet koolla joka vuosi killan vuosiko- kouksessa ja vuosijuhlissa. Tämän ohella on siis kertynyt paljon muu- takin yhdessäoloa monina vuosina

niin muualla kuin prikaatin piiris- sä, vaikkapa Loimaan Metsämaalla Nummilan avustuksella hänen seu- ransa metsästysmajan ollessa tuki- kohtanamme, Honkala kertoo.

Kiltakin ohjelmassa heti alun alkaen

Porin prikaatin killalla on ollut eri- tyisen tärkeä rooli ryhmien ”yhteis- selon” alkamisessa ja sen säilymisessä. Periaatteena on ollut osallistua vuosittain killan vuosikokoukseen ja vuosijuhlaan. Toisinaan on kokoon- nuttu jo vuosikokousta edeltävänä päivänä esim. Säkylään ja yövytty paikkakunnalla.

Maanpuolustushengen vaaliminen on killan päätehtävä, jota ryhmät ovat voineet vaalia mm. omilla mo- nilla esitelmätilaisuuksillaan, joiden järjestelyissä avusti elinaikanaan myös ”yhdysupseeri” Arvonen. Hän kuului myös killan hallitukseen. Jos- kus joukko on pitänyt hiihtoleirin Alastaron Virttaankankaalla. On käyty myös Raasissa ampumassa prikaatin harjoitusalueella ja sauno- massa. Välillä on ammuttu rynnäri- lä myös Porsaanharjulla ja tutustut- tu esim. panssaritorjuntamenetel- miin.

- Kerran Porilainen, aina Porilainen!

Auramaa-yhtiöt

Kuljetuksia vuodesta 1929...

www.auramaa.fi

Omistaja-asiakkaana saat vakautta arjen raha-asioihin

Jatkamme tutuksi tullutta etua ja tarjoamme päivittäiset pankkipalvelut omistaja-asiakkaillemme ilman kuukausimaksuja vuoden 2025 loppuun saakka.

Lue lisää: op.fi/lisaedut

OP Lounaismaa

LEGAD

Asianajo rikos-, riita- ja sotilasasioissa Suomessa ja ulkomailla – viiden operaation kokemuksella.

Timo Koivikko, lakimies, OTM, VTM
050 501 2668

legad.fi

TESTAMENTTILAHJOITUS

- Maanpuolustuksen historiaa ja kerhoperinnettä ylläpitävän ja keräävän Huovinrinteen Kerhosäätiö sr:n kerhokiinteistön tulevaa peruskorjausta voi tukea testamenttilahjoituksilla.
- Yleishyödyllisen yhteisön, kuten Kerhosäätiön, ei tarvitse maksaa testamenttilahjoituksesta perintöveroa.

Yhteydenotot toimitusjohtaja Matti Vihottula, 0400 772693 tai matti.vihottula@gmail.com.

Liity Killan jäseneksi

**Se käy helposti osoitteessa:
www.porinprikaatinkilta.fi/
JÄSENYYS/jäsenhakemus
Porin prikaatin kiltä ry.**

RUOKAA
OMASTA
MAASTA

PARHAAT VALMIS- LIHAPYÖRYKÄT VALMISTETAAN SÄKYLÄSSÄ!

Täydellinen maku ja rakenne – herkkusuiden valinta!

KÄYTÄMME VAIN
SUOMALAISTA LIHA

KIVIKYLÄN
KOTIPALVAAMO

Savulaaksontie 121
27230 Kivikylä
Puh. 02-8260 905
www.kivikylan.fi